

Bryssel den 30 november 2018
(OR. en)

15020/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0108(COD)**

JAI 1236
COPEN 428
CYBER 304
DROIPEN 192
JAIEX 160
ENFOPOL 596
DAPIX 366
EJUSTICE 163
MI 917
TELECOM 442
DATAPROTECT 263
CODEC 2180

NOT

---

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	14351/1/18 REV1
Komm. dok. nr:	8110/18
Ärende:	Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden – Allmän riktlinje

---

INLEDNING

1. Den 17 april 2018 antog kommissionen ovannämnda förslag och översände det till rådet och Europaparlamentet, med artikel 82.1 i EUF-fördraget som rättslig grund. Syftet med förslaget är att inrätta europeiska order för utlämnande och bevarande av e-bevisning i en annan jurisdiktion utan att de behöriga myndigheterna i den jurisdiktionen blandas in. Sådana order är särskilt inriktade på gränsöverskridande tillgång till e-bevisning; syftet är att mekanismerna för juridiskt samarbete ska anpassas till de krav som ställs på brottsbekämpningen i den digitala tidsåldern.

2. Genom förslaget till förordning blir det möjligt att begära lagrade uppgifter i alla kategorier. En särskild gräns sätts emellertid för transaktionsuppgifter och innehållsdata [i motsats till abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter] som endast kan begäras för brott som i den utfärdande staten är belagda med ett maximalt frihetsstraff på minst tre år, eller för specifika brott som är beroende av eller möjliggörs av internetbaserad verksamhet eller terroristrelaterad brottslighet.
3. Enligt förslaget ska tio dagar vara den obligatoriska tidsfristen för att verkställa en europeisk utlämnandeorder, men i nödsituationer (överhängande hot mot en persons liv eller fysiska integritet eller mot en kritisk infrastruktur) är tidsfristen sex timmar. Den behöriga myndigheten har 60 dagar på sig att bekräfta att den har inlett utfärdat en efterföljande begäran om utlämnande av uppgifterna (inbegripet genom ömsesidig rättslig hjälp). Vid bristande efterlevnad av en order kan tjänsteleverantören åläggas påföljder.
4. En order ska ställas till en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen eller till dennes rättsliga ombud i en annan medlemsstat, i syfte att samla in e-bevisning i enlighet med det föreslagna direktivet. I utkastet till förordning fungerar typen av tjänst som kriterium (elektronisk kommunikation, informationssamhället, värdtjänster, ip-numrering, integritets- eller proxytjänster), men vissa typer av tjänsteleverantörer anges också (domännamnsregister eller domännamnsregistratorer).
5. Den 18 oktober 2018 efterlyste Europeiska rådet¹ lösningar för att säkerställa snabb och effektiv gränsöverskridande tillgång till e-bevisning för att man på ett effektivt sätt ska kunna bekämpa terrorism och annan grov och organiserad brottslighet, både inom EU och på internationell nivå. Europeiska rådet framhöll att man före utgången av valperioden bör komma överens i fråga om kommissionens förslag om e-bevisning.
6. Birgit Sippel (LIBE, S&D) utsågs till föredragande i Europaparlamentet den 24 maj 2018. Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor diskuterade förslaget den 11 juni 2018 och har haft flera möten och utfrågningar, däribland en offentlig utfrågning den 27 november 2018. Någon tidsfrist har inte satts för antagandet av betänkandet.
7. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 12 juli 2018².

---

¹ EUCO 13/18, punkt 9.

² 11533/18.

II. ARBETET I RÅDET

8. Kommissionen lade fram förslaget för arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete den 27 april 2018, vilket följdes av en granskning av utkastet till förordning – artikel för artikel – och en diskussion om konsekvensbedömningen i arbetsgruppen den 5–6 maj 2018. Rent allmänt ställde sig delegationerna positiva till både konsekvensbedömningen och förslaget.
9. Fokus för diskussionerna låg huvudsakligen på kommissionens tanke att en europeisk utlämnandeorder ska ställas direkt till tjänsteleverantören eller dennes rättsliga företrädare, utan att den medlemsstat där den senare befinner sig (dvs. den verkställande staten) blandas in, på definitionen av ”tjänsteleverantör”, på immunitet och privilegier, prövning i händelse av motstridiga skyldigheter samt på påföljder vid bristande efterlevnad av skyldigheter enligt denna förordning.
10. Arbetsgruppens granskning av förslaget utfördes under det bulgariska och det österrikiska ordförandeskapet. Man höll tolv möten, som resulterade i fem successiva reviderade versioner. Diskussionerna avslutades den 20 november 2018 med sikte på att lägga fram kompromisstexten i bilagan till denna not för antagande som en allmän riktlinje om förslaget vid mötet i RIF-rådet den 6–7 december 2018.
11. Resultatet av diskussionerna under arbetsgruppens möten, delegationernas skriftliga bidrag samt medlemsstaternas reservationer mot texten återspeglas i ordförandeskapets kompromisstext i bilagan. Skälen har anpassats så att de återspeglar ändringarna av de materiella bestämmelserna. Alla ändringar i förhållande till kommissionens förslag är markerade med **fetstil** (ny text) respektive [...] (struken text).

III. SLUTSATS

12. Den bifogade texten återspeglar ordförandeskapets och medlemsstaternas ansträngningar för att nå en kompromiss.
  13. Den 28 november 2018 enades Coreper om ordförandeskapets kompromisstext, som bifogas denna not; endast en ändring gjordes i form av att SI drog tillbaka sin reservation i fotnot 27.
  14. Rådet uppmanas därför att enas om en allmän riktlinje om denna text, som kommer att utgöra grunden för förhandlingarna med Europaparlamentet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet (artikel 294 i EUF-fördraget).
-

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden³

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område ska unionen besluta om åtgärder rörande straffrättsligt samarbete på grundval av principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden, vilken sedan Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 allmänt anses vara en hörnsten i det straffrättsliga samarbetet inom unionen.
- (2) Åtgärder för att inhämta och bevara elektroniska bevis är allt viktigare för att möjliggöra brottsutredningar och åtal i hela unionen. Effektiva mekanismer för att inhämta elektroniska bevis är ytterst viktiga för att bekämpa brottslighet, under förutsättningar som säkerställer full överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i enlighet med fördragen, i synnerhet principerna om nödvändighet och proportionalitet, rättssäkerhet, dataskydd, brevhemlighet och integritet.

---

³ Nederländerna, Finland, Tjeckien och Lettland har en reservation mot hela kompromisstexten. För Nederländernas del gäller reservationen bland annat artiklarna 5, 6, 7a, 11.3, 12a, 12b, 14 och 17.

⁴ EUT C , , s. .

- (3) I det gemensamma uttalandet från EU:s ministrar med ansvar för rättsliga och inrikes frågor och företrädare för EU-institutionerna om terrorattacker i Bryssel av den 22 mars 2016 poängterades behovet av att, som en prioritering, finna sätt att snabbare och effektivare säkra och inhämta digital bevisning samt fastställa konkreta åtgärder för att ta itu med denna komplicerade fråga.
- (4) I rådets slutsatser av den 9 juni 2016 framhölls den allt större betydelsen av e-bevisning i straffrättsliga förfaranden samt vikten av att skydda cyberrymden från oegentligheter och brottslig verksamhet, för våra ekonomiers och samhällens skull, och därmed behovet inom brottsbekämpningen och rättsväsendet av effektiva verktyg för att utreda och lagföra it-relaterade brott.
- (5) I det gemensamma meddelandet om resiliens, avskräckning och försvar av den 13 september 2017⁵ betonade kommissionen att en effektiv utredning och lagföring av cyberbrott är en viktig faktor för att avskräcka från cyberbrott, och att dagens förfaranden måste anpassas bättre till internetåldern. Cyberangreppen sker ibland snabbare än dagens förfaranden kan hantera, vilket skapar särskilda behov av snabbt samarbete över gränserna.
- (6) Europaparlamentet uttryckte samma farhågor i sin resolution om kampen mot it-brottslighet av den 3 oktober 2017⁶, där det konstaterade att det befintliga fragmenterade regelverket kan skapa problem för tjänsteleverantörer som försöker svara på framställningar på brottsbekämpningsområdet och uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag till en europeisk rättslig ram för e-bevisning, med lämpliga skyddsåtgärder för alla berörda parter rättigheter och friheter.
- (7) Nätverksbaserade tjänster kan tillhandahållas från vilken plats som helst och kräver inte fysisk infrastruktur, lokaler eller personal i det relevanta landet. Till följd av detta lagras relevanta bevis ofta utanför den utredande staten eller av en tjänsteleverantör som har ett verksamhetsställe utanför den staten. Ofta finns det ingen annan anknytning mellan det fall som utreds i den berörda staten och den stat där lagringen sker eller där tjänsteleverantören har sitt huvudsakliga verksamhetsställe.
- (8) På grund av denna brist på anknytning riktas begäranden om rättsligt samarbete ofta till stater där många tjänsteleverantörer är etablerade, men som inte har någon annan relation till det aktuella fallet. Dessutom har antalet begäranden ökat mångfaldigt vartefter som användningen av nätverksbaserade, av naturen gränslösa, tjänster har ökat. Detta leder till att det ofta tar lång tid att inhämta elektroniska bevis med hjälp av kanaler för rättsligt samarbete – kanske längre tid än de ledtrådar bevisen kan ge är tillgängliga. Dessutom finns ingen tydlig ram för samarbete med tjänsteleverantörer, då vissa leverantörer i tredjeländer tar emot direkta begäranden om icke-innehållsdata i enlighet med vad som tillåts enligt tillämplig nationell lagstiftning. Följaktligen förlitar sig alla medlemsstater på samarbetskanaler med tjänsteleverantörer när sådana finns tillgängliga, och använder sig därvid av olika nationella verktyg, villkor och förfaranden. Dessutom har vissa medlemsstater vidtagit ensidiga åtgärder för innehållsdata, medan andra fortfarande förlitar sig på rättsligt samarbete.

---

⁵ JOIN(2017) 450 final.

⁶ 2017/2068(INI)).

- (9) Det fragmenterade regelverket skapar problem för tjänsteleverantörer som försöker svara på framställningar på brottsbekämpningsområdet. Därför finns det ett behov av att inrätta en europeisk rättslig ram för elektroniska bevis i syfte att ålägga tjänsteleverantörer som omfattas av instrumentets tillämpningsområde en skyldighet att svara myndigheterna direkt utan att **systematiskt** [...] blanda in en rättslig myndighet i tjänsteleverantörens medlemsstat **i varje enskilt fall**.
- (10) Order enligt denna förordning bör ställas till de rättsliga ombud som tjänsteleverantörerna har utsett för detta ändamål. Om en tjänsteleverantör med verksamhet i unionen inte har utsett ett ombud kan ordern ställas till något av denna tjänsteleverantörs verksamhetsställen i unionen. Detta reservalternativ syftar till att säkerställa systemets effektivitet även om tjänsteleverantören inte (ännu) har utsett ett särskilt ombud.
- (11) Mekanismen med en europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder för elektroniska bevis på det straffrättsliga området kan endast fungera om den bygger på en hög nivå av ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna, vilket är en avgörande förutsättning för att detta instrument ska fungera ordentligt.
- (12) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Hit hör bland annat rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, näringsfriheten, rätten till egendom, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtionen för oskuld och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott.
- (12a) Om den utfärdande medlemsstaten har uppgifter som tyder på att parallella straffrättsliga förfaranden pågår i en annan medlemsstat, ska den samråda med myndigheterna i den medlemsstaten i enlighet med rådets rambeslut 2009/948/RIF⁷. I alla händelser bör en europeisk utlämnandeorder inte utfärdas om den utfärdande medlemsstaten har uppgifter som tyder på att det skulle vara oförenligt med principen *ne bis in idem*.**

---

⁷ [Rådets rambeslut 2009/948/RIF](#) av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

- (13) För att garantera full respekt för de grundläggande rättigheterna hänvisas i denna förordning uttryckligen till de standarder som krävs i fråga om inhämtande av personuppgifter, behandling av sådana uppgifter, rättslig prövning av användningen av den utredningsåtgärd som föreskrivs i detta instrument samt tillgängliga rättsmedel.
- (14) Tillämpningen av denna förordning bör inte påverka de processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU⁸, 2012/13/EU⁹, 2013/48/EU¹⁰, 2016/343¹¹, 2016/800¹² och 2016/1919¹³.
- (15) I detta instrument fastställs regler enligt vilka en behörig rättslig myndighet i Europeiska unionen kan beordra en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen att lämna ut eller bevara elektroniska bevis genom en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder. Denna förordning ska tillämpas i samtliga fall när en tjänsteleverantör har ett verksamhetsställe eller är representerad i en annan medlemsstat. I nationella situationer där de instrument som inrättas genom denna förordning inte kan användas bör förordningen inte begränsa de befogenheter som de nationella behöriga myndigheterna redan har enligt nationell lagstiftning att ålägga skyldigheter för tjänsteleverantörer som har ett verksamhetsställe eller är representerade på deras territorium.

---

⁸ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2010/64/EU](#) av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2012/13/EU](#) av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2013/48/EU](#) av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets [direktiv \(EU\) 2016/343](#) av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets [direktiv \(EU\) 2016/800](#) av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1).

¹³ Europaparlamentets och rådets [direktiv \(EU\) 2016/1919](#) av den 26 oktober 2016 om rättshjälp för misstänkta och tilltalade i straffrättsliga förfaranden och för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (EUT L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (16) De tjänsteleverantörer som är mest relevanta för straffrättsliga förfaranden är leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och specifika leverantörer av sådana informationssamhällets tjänster som underlättar interaktion mellan användare. Båda grupperna bör därför omfattas av denna förordning. Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster definieras i förslaget till direktiv om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation. Hit hör interpersonell kommunikation som VoIP, meddelandetjänster och e-posttjänster. **Denna förordning bör också vara tillämplig på andra leverantörer av [...] informationssamhällstjänster [...] i den mening som avses i direktiv (EU) 2015/1535 [...] som inte kan klassas som leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster, men som erbjuder sina användare möjligheten att kommunicera med varandra eller erbjuder sina användare tjänster som kan användas för att behandla eller lagra uppgifter på deras vägnar. Detta bör ske i linje med villkoren i Budapestkonventionen om it-brottslighet. Uppgiftsbehandling ska förstås i teknisk mening, alltså som skapande av data eller datahantering, dvs. tekniska arbetsuppgifter för att framställa eller ändra data med hjälp av databehandlingskapacitet. De kategorier av tjänsteleverantörer som omfattas är exempelvis internetbaserade marknadsplatser [...] som ger konsumenter [...] och företag möjlighet att kommunicera med varandra och andra värdtjänster, även när tjänsten tillhandahålls via molntjänster, samt plattformar för onlinespel. Om leverantörer av informationssamhällstjänster inte ger sina användare möjlighet att kommunicera med varandra, utan bara med tjänsteleverantören, eller inte tillhandahåller möjligheten att behandla eller lagra data eller om möjligheten att lagra/behandla data inte utgör en väsentlig del av den tjänst som tillhandahålls användarna, t.ex. rättsliga, arkitekt-, ingenjör- och bokföringstjänster som tillhandahålls via internet på distans, omfattas de inte av denna definition, även om de omfattas av definitionen av informationssamhällets tjänster enligt direktiv (EU) 2015/1535. [...]**
- (17) I många fall lagras och behandlas uppgifter inte längre i användarens utrustning, utan via en molnbaserad infrastruktur som är tillgänglig var som helst. För att driva sådana tjänster måste tjänsteleverantörer inte ha ett verksamhetsställe eller servrar i en viss jurisdiktion. Därför bör tillämpningen av denna förordning inte vara beroende av den faktiska platsen för tjänsteleverantörens verksamhet eller den lokal där uppgifterna behandlas eller lagras.
- (18) Tjänsteleverantörer av internetinfrastruktur som rör tilldelning av namn och nummer, såsom domännamnsregistratorer, domännamnsregister, leverantörer av integritetstjänster och proxytjänster eller regionala internetregister för ip-adresser, är särskilt relevanta när det gäller att identifiera aktörer bakom skadliga eller hackade webbplatser. De innehar uppgifter som är speciellt relevanta för straffrättsliga förfaranden, eftersom de kan göra det möjligt att identifiera en person eller enhet som ligger bakom en webbplats som används för brottslig verksamhet, eller offret för brottslig verksamhet när det gäller en hackad webbplats som kapats av brottslingar.

- (19) Genom denna förordning regleras endast insamling av lagrade uppgifter, dvs. de uppgifter som tjänsteleverantören innehar vid den tidpunkt då den mottar ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder. Den föreskriver ingen allmän datalagringskyldighet och ger inte heller rätt till dataavlyssning eller inhämtande av uppgifter som lagras vid en senare tidpunkt än vid mottagandet av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder. Uppgifter bör tillhandahållas oavsett om de är krypterade eller inte.
- (20) Denna förordning omfattar uppgiftskategorier såsom abonnentuppgifter, åtkomstuppgifter, transaktionsuppgifter (dessa tre kategorier kallas gemensamt ”icke-innehållsdata”) och innehållsdata. Denna skillnad existerar, förutom för åtkomstuppgifter, i många medlemsstaters [...] lagstiftning och även i den nuvarande amerikanska rättsliga ram som gör det möjligt för tjänsteleverantörer att dela icke-innehållsdata med utländska brottsbekämpande myndigheter på frivillig basis.
- (21) Det är lämpligt att avgränsa åtkomstuppgifter som en särskild uppgiftskategori som används i denna förordning. Åtkomstuppgifter efterfrågas för samma ändamål som abonnentuppgifter, nämligen för att identifiera den bakomliggande användaren, och de medför en liknande grad av ingrepp i de grundläggande rättigheterna som abonnentuppgifter. Åtkomstuppgifter registreras vanligen som en del av registreringen av en händelse (dvs. en serverlogg) för att ange när en användares åtkomst till en tjänst börjar och slutar. De utgörs ofta av en enskild ip-adress (statisk eller dynamisk) eller annan identifierare som utpekar det nätverksgränssnitt som använts under åtkomstsessionen. Om användaren är okänd måste de ofta inhämtas innan de abonnentuppgifter som har anknytning till identifieraren i fråga kan begäras från tjänsteleverantören.
- (22) Transaktionsuppgifter, å andra sidan, efterfrågas i allmänhet för att få information om användarens kontakter och vistelseort och kan användas för att fastställa en berörd persons profil. Åtkomstuppgifter kan dock inte i sig användas för att fastställa liknande information, t.ex. avslöjar de ingenting om användarens kontakter. Därför införs i detta förslag en ny uppgiftskategori, som ska behandlas som abonnentuppgifter om inhämtandet av uppgifter har ett liknande syfte.
- (23) Alla uppgiftskategorier innehåller personuppgifter och omfattas därmed av skyddsåtgärder enligt unionens dataskyddsregelverk, men graden av inverkan på de grundläggande rättigheterna varierar, i synnerhet mellan abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter, å ena sidan, och transaktionsuppgifter och innehållsdata, å andra sidan. Abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter är användbara för att vid en utredning få de första ledtrådarna om en misstänkt persons identitet, medan transaktionsuppgifter och innehållsdata är mest relevanta som bevismaterial. Det är därför viktigt att alla dessa uppgiftskategorier omfattas av rättsakten. På grund av den varierande graden av ingrepp i de grundläggande rättigheterna införs olika villkor för inhämtande av abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter, å ena sidan, och transaktionsuppgifter och innehållsdata, å andra sidan.

- (24) En europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder är utredningsåtgärder som endast bör utfärdas inom ramen för specifika straffrättsliga förfaranden mot specifika kända eller fortfarande okända gärningsmän som begått ett konkret brott som redan har ägt rum, efter en individuell bedömning av proportionaliteten och nödvändigheten i varje enskilt fall.
- (24a) Eftersom förfaranden för ömsesidig rättslig hjälp kan betraktas som straffrättsliga förfaranden enligt tillämplig nationell rätt i medlemsstaterna bör det klargöras att en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder inte bör utfärdas för tillhandahållande av ömsesidig rättslig hjälp till en annan medlemsstat eller ett tredjeland. I sådana fall bör begäranden om ömsesidig rättslig hjälp tillställas den medlemsstat eller det tredjeland som kan tillhandahålla ömsesidig rättslig hjälp enligt sin nationella lagstiftning. Om elektroniska bevis redan har erhållits enligt denna förordning av den utfärdande myndigheten för dess egna brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden och denna bevisning senare blir föremål för överföring eller översändande bör villkoren för specialitetsprincipen gälla.**
- (24b) Denna förordning bör tillämpas på straffrättsliga förfaranden som inletts av den utfärdande myndigheten för att fastställa var en förrymd fånge befinner sig, för att kunna verkställa frihetsstraff eller häktningsbeslut. Om domen eller häktningsbeslutet utfärdats i personens utevaro bör det emellertid inte vara möjligt att utfärda en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder eftersom medlemsstaternas nationella lagstiftning om tredskodomar varierar avsevärt inom Europeiska unionen.**
- (25) Denna förordning påverkar inte myndigheternas utredningsbefogenheter i civilrättsliga eller administrativa förfaranden, inte heller då sådana förfaranden kan leda till påföljder.
- (26) Denna förordning bör tillämpas på tjänsteleverantörer som erbjuder tjänster i unionen, och de order som föreskrivs i denna förordning får endast utfärdas för uppgifter som hänför sig till tjänster som erbjuds i unionen. Tjänster som erbjuds uteslutande utanför unionen omfattas inte av denna förordning, även om tjänsteleverantören har ett verksamhetsställe i unionen.

- (27) För att fastställa om en tjänsteleverantör erbjuder tjänster i unionen krävs en bedömning av huruvida tjänsteleverantören gör det möjligt för juridiska eller fysiska personer i en eller flera medlemsstater att använda dess tjänster. Blotta åtkomsten till ett onlinegränssnitt, t.ex. åtkomst till tjänsteleverantörens eller en mellanhands webbplats eller en e-postadress och andra kontaktuppgifter i en eller flera medlemsstater, bör dock inte i sig räcka som villkor för att denna förordning ska tillämpas.
- (28) En väsentlig anknytning till unionen bör också vara relevant för att fastställa tillämpningsområdet för den här förordningen. En sådan väsentlig anknytning till unionen bör anses föreligga om tjänsteleverantören har ett verksamhetsställe i unionen. I avsaknad av ett sådant verksamhetsställe bör kriteriet avseende en väsentlig anknytning [...] **baseras [...] på specifika konkreta kriterier, som exempelvis att det finns** ett betydande antal användare i en eller flera medlemsstater, eller att verksamheten är fokuserad på en eller flera medlemsstater. Fokusering av verksamheten på en eller flera medlemsstater kan fastställas på grundval av alla relevanta omständigheter, t.ex. faktorer som användning av ett språk eller en valuta som i allmänhet används i den medlemsstaten, eller möjligheten att beställa varor eller tjänster. Fokusering av verksamheten på en medlemsstat kan även härledas från att en app finns tillgänglig i den berörda nationella appbutiken, att lokal marknadsföring eller reklam görs på det språk som används i medlemsstaten eller att kundkontakter, t.ex. kundtjänst, sköts på det språk som vanligen används i den medlemsstaten. En väsentlig anknytning ska också antas föreligga om en tjänsteleverantör riktar sin verksamhet till en eller flera medlemsstater i enlighet med artikel 17.1 c i förordning nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.¹⁴ Å andra sidan kan tillhandahållande av tjänsten enbart i syfte att efterleva det förbud mot diskriminering som fastställs i förordning (EU) 2018/302¹⁵ inte, bara på grund av detta, anses innebära att verksamhet riktas till eller fokuseras på ett visst territorium inom unionen.
- (29) En europeisk utlämnandeorder bör endast utfärdas om det är nödvändigt och proportionerligt. Vid bedömningen bör hänsyn tas till om ordern är begränsad till vad som är nödvändigt för att uppnå det legitima målet att endast inhämta de relevanta och nödvändiga uppgifterna för att utgöra bevis i det enskilda fallet, **med hänsyn tagen till åtgärdens inverkan på de grundläggande rättigheterna för den person vars uppgifter efterfrågas.**

---

¹⁴ Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU\) nr 1215/2012](#) av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU\) 2018/302](#) av den 28 februari 2018 om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordningarna (EG) nr 2006/2004 och (EU) 2017/2394 samt direktiv 2009/22/EG (EUT L 601, 2.3.2018, s. 1).

- (30) När en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder utfärdas bör en rättslig myndighet alltid delta antingen i utfärdandet eller godkännandet av ordern. Med tanke på den mer känsliga karaktären hos transaktionsuppgifter och innehållsdata kräver utfärdande eller godkännande av en europeisk utlämnandeorder för dessa kategorier prövning av en domare. Eftersom abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter är mindre känsliga kan en europeisk utlämnandeorder om utlämnande av dessa uppgifter dessutom utfärdas eller godkännas av behöriga åklagare.
- (31) Av samma orsak måste en avgränsning göras avseende det materiella tillämpningsområdet för denna förordning: Order om utlämnande av abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter kan utfärdas för alla brott, medan tillgång till transaktionsuppgifter och innehållsdata bör vara föremål för striktare krav med tanke på att dessa uppgifter är känsligare. Ett tröskelvärde möjliggör en mer proportionerlig hållning, tillsammans med ett antal andra förhands- och efterhandsvillkor och skyddsåtgärder som föreskrivs i förordningen för att säkerställa respekt för proportionalitetsprincipen och de berörda personernas rättigheter. Samtidigt bör tröskelvärdet inte begränsa instrumentets effektivitet och dess användning bland berörda aktörer. Genom att tillåta utfärdande av order för utredningar av brott med maximistraff på minst tre års fängelse begränsas instrumentets tillämpningsområde till allvarigare brott, utan att i alltför hög grad påverka aktörernas möjligheter att använda instrumentet. Tillämpningsområdet omfattar därmed inte ett betydande antal brott som medlemsstaterna anser vara mindre allvarliga, vilket uttrycks genom kortare maximistraff. Tack vare detta blir förordningen också lätt att tillämpa i praktiken.
- (32) Vid vissa typer av brott finns bevisen vanligen endast tillgängliga i elektronisk form, vilket kan göra dem särskilt kortlivade. Detta är fallet när det gäller it-relaterade brott – även sådana som inte kan betraktas som allvarliga i sig, men som kan orsaka omfattande eller betydande skador, däribland särskilt fall med liten enskild inverkan men stor volym och total skadeverkan. I de flesta fall där brottet har begåtts med hjälp av ett informationssystem skulle en tillämpning av samma tröskelvärde som för andra typer av brott för det mesta leda till straffrihet. Detta motiverar att förordningen tillämpas på sådana brott även när maximistraffet understiger tre års fängelse. Terrorismrelaterade brott som beskrivs i direktiv (EU) 2017/541 kräver inte heller ett lägsta maximistraff på tre år.
- (33) Det är dessutom nödvändigt att föreskriva att en europeisk utlämnandeorder endast får utfärdas om en liknande order finns att tillgå för samma brott i en jämförbar inhemsk situation i den utfärdande staten.
- (33a) Om en order utfärdas för att erhålla olika uppgiftskategorier måste den utfärdande myndigheten säkerställa att villkor och förfaranden, som att den verkställande staten underrättas, iakttas för samtliga uppgiftskategorier.**

- (34) Om de efterfrågade uppgifterna lagras eller behandlas som en del av en infrastruktur som en tjänsteleverantör tillhandahåller ett företag eller en annan enhet än fysiska personer, t.ex. värdtjänster, får den europeiska utlämnandeordern endast användas om andra utredningsåtgärder som kan riktas mot företaget eller enheten inte är lämpliga, i synnerhet om de kan riskera att äventyra utredningen. Detta är relevant framför allt när det gäller större enheter, såsom bolag eller offentliga organ, som utnyttjar tjänsteleverantörers tjänster för att tillhandahålla verksamhetens it-infrastruktur eller tjänster eller både och. Den första mottagaren av en europeisk utlämnandeorder bör i sådana fall vara företaget eller enheten. Företaget eller enheten i fråga kan vara en tjänsteleverantör som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Om det inte är lämpligt att rikta sig till enheten, t.ex. för att den misstänks vara inblandad i det aktuella fallet eller för att det finns tecken på maskopi med föremålet för utredningen, bör de behöriga myndigheterna emellertid kunna rikta begäran om uppgifter till den tjänsteleverantör som tillhandahåller den berörda infrastrukturen. Denna bestämmelse påverkar inte rätten att beordra tjänsteleverantören att bevara uppgifterna.
- (34a) Om uppgifter lagras eller behandlas som en del av en infrastruktur som en tjänsteleverantör tillhandahåller en offentlig myndighet bör endast myndigheter i samma medlemsstat kunna utfärda en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder eftersom sådana uppgifter kan betraktas som extra känsliga. Med offentlig myndighet avses en myndighet som enligt sitt eget lands tillämpliga nationella lagstiftning har mandat att styra, administrera en del eller aspekt av samhällslivet, såsom delar av domstolsväsendet, en delstats, provins eller kommuns lagstiftande eller verkställande befogenheter..**
- (35) Det hänvisas till immunitet och privilegier, som kan avse kategorier av personer (t.ex. diplomater) eller särskilt skyddade förhållanden (t.ex. rätten till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient **eller journalisters rätt att inte röja sina källor**), i andra instrument för ömsesidigt erkännande, såsom den europeiska utredningsordern. Deras omfattning och effekter varierar beroende på den tillämpliga nationella lagstiftning som bör beaktas vid tidpunkten för utfärdandet av ordern, eftersom den utfärdande myndigheten endast får utfärda ordern om en liknande order skulle kunna användas i en jämförbar inhemsk situation. [...] **Huruvida en andra rättslig ram behöver beaktas bör bero på hur stark anknytningen är mellan den person vars uppgifter efterfrågas och den utfärdande staten. Om personen är bosatt på den utfärdande statens territorium föreligger en stark anknytning till den utfärdande staten. Den tillämpliga rättsliga ramen för bedömningen av immunitet och privilegier bör därför endast vara den utfärdande statens. Samma princip gäller för reglerna om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier, och den verkställande statens grundläggande intressen. När en begäran om innehållsdata eller transaktionsuppgifter görs kommer myndigheterna i regel att ha en uppfattning om var personen är bosatt på grundval av tidigare utredningsetapper. Dessutom visar statistiken att personen i de allra flesta fall är bosatt i den utfärdande staten. Där så inte är fallet, t.ex. om den person vars uppgifter efterfrågas har vidtagit åtgärder för att dölja var han eller hon befinner sig, bör samma princip tillämpas.**

- (35a)** Immunitet och privilegier, liksom regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier, som skyddar [...] transaktionsuppgifter eller innehållsdata i den verkställande [...] staten [...] bör **därför** beaktas [...] om den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att den person vars uppgifter efterfrågas inte är bosatt på dess territorium. [...] Detta är särskilt relevant om lagen i den [...] medlemsstaten föreskriver en högre skyddsnivå än den utfärdande statens lagstiftning. Bestämmelsen säkerställer också respekt för fall där röjandet av uppgifterna kan påverka medlemsstatens grundläggande intressen, såsom nationell säkerhet och försvar. [...] Dessa aspekter bör inte bara beaktas när ordern utfärdas, utan även senare [...] och om ett verkställighetsförfarande äger rum, av den verkställande myndigheten.
- (35b)** Om den utfärdande myndigheten begär transaktionsuppgifter och har rimliga skäl att anta att den person vars uppgifter efterfrågas inte är bosatt på dess territorium och att de begärda uppgifterna skyddas av immunitet och privilegier som beviljas enligt lagstiftningen i den verkställande staten, eller av den medlemsstatens regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier, eller att röjande av dem kan påverka den medlemsstatens grundläggande intressen, såsom nationell säkerhet och försvar, bör den utfärdande myndigheten söka klargöranden, bland annat genom lämpliga samråd.

- (35c) I de fall en europeisk utlämnandeorder avser innehållsdata och den utfärdande myndigheten har rimliga skäl att anta att den person vars uppgifter efterfrågas inte är bosatt på dess territorium underrättas den verkställande staten och kan så snart som möjligt, helst inom tio dagar, informera den utfärdande myndigheten om eventuella problem som skulle kunna leda till att ordern återkallas eller ändras, såsom immunitet och privilegier som omfattar den person vars uppgifter efterfrågas, eller regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier. Innehållsdata är i motsats till icke-innehållsdata särskilt känsliga eftersom personer kan ge uttryck för sina uppfattningar och ange känsliga uppgifter om sitt privatliv. Detta motiverar en annorlunda behandling och att myndigheterna i den verkställande staten involveras redan i ett tidigt skede. I sådana fall bör den utfärdande medlemsstaten se till att den verkställande staten får en kopia av intyget samtidigt som intyget tillhandahålls tjänsteleverantören. För att möjliggöra snabba kontroller bör den utfärdande myndigheten välja ett av de språk som godtas av den verkställande staten om en översättning av intyget behövs, även om tjänsteleverantören har angett att denne även godtar intyg på andra språk än den verkställande statens officiella språk. Om [...] den myndighet som meddelats påtalar problem bör den förse den utfärdande myndigheten med all information som kan vara av relevans gällande immunitet och privilegier och regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier som beviljas personen i fråga enligt dess lagstiftning, eller om ordern påverkar den medlemsstatens grundläggande intressen såsom nationell säkerhet och försvar.
- (35d) Om personen i fråga vid tidpunkten för utfärdandet av den europeiska utlämnandeordern har fler än en hemvist, varav en på den utfärdande statens territorium, eller om personens hemvist inte kan fastställas genom rimliga och proportionerliga insatser, ska ovannämnda förfaranden inte gälla. Ett kort besök, semester eller liknande vistelse i den utfärdande staten utan några andra påtagliga kopplingar är emellertid inte nog för att fastställa hemvist i den medlemsstaten.
- (35e) För att förfarandet ska gå snabbt bör avgörandet av huruvida det finns ett behov av att underrätta myndigheterna i den verkställande staten ske vid tidpunkten för utfärdande eller godkännande av ordern. Eventuella senare ändringar av hemvist bör inte påverka förfarandet. Om den utfärdande myndigheten vid tidpunkten för utfärdande eller godkännande av ordern saknar rimliga skäl att anta att den person vars uppgifter efterfrågas inte är bosatt på dess territorium och det senare framkommer att personen i fråga i själva verket inte är bosatt på den utfärdande medlemsstatens territorium bör ingen senare kontroll eller underrättelse krävas. Den berörda personen kan emellertid åberopa sina rättigheter liksom regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier under hela det straffrättsliga förfarandet, och den andra medlemsstaten kan också hävda sina grundläggande intressen såsom nationell säkerhet och försvar när som helst under det straffrättsliga förfarandet. Dessa skäl kan också åberopas under verkställighetsförfarandet.

- (35f) När uppgifterna skyddas av privilegier eller immunitet eller regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier som beviljas enligt lagstiftningen i den verkställande staten, eller när röjande av uppgifterna kan påverka medlemsstatens grundläggande intressen, bör den utfärdande staten säkerställa att dessa skäl beaktas på samma sätt som om de föreskrevs enligt dess egen nationella lagstiftning, i syfte att ge verkan åt dem. Om exempelvis sådana privilegier eller sådan immunitet inte beviljas enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning bör skyddet i möjligast mån anpassas till närmaste motsvarande privilegium eller immunitet enligt den utfärdande statens lagstiftning, med beaktande av de mål och intressen som eftersträvas med det specifika skyddet och dess verkningar. De rättsliga följderna enligt dess egna nationella lagstiftning för liknande situationer bör tillämpas. För fastställandet av hur dessa skäl ska kunna beaktas på samma sätt som om de föreskrevs enligt den nationella lagstiftningen får den utfärdande myndigheten kontakta den myndighet som meddelats för att få mer information om skyddets art och verkningar, antingen direkt eller via det europeiska straffrättsliga nätverket eller Eurojust. Den verkställande staten får basera alla invändningar på dessa grunder, men den person vars uppgifter efterfrågas har bara sina egna rättigheter att förlita sig på, såsom privilegier eller immunitet, och kan inte göra invändningar på grundval av något av den verkställande statens grundläggande intressen.
- (35g) Om ett privilegium eller en immunitet förbjuder användningen av uppgifterna men dessa rättigheter skulle kunna upphävas och den utfärdande myndigheten har för avsikt att använda de inhämtade uppgifterna som bevis eller inte återkallar ordern om uppgifterna inte inhämtats, bör den utfärdande medlemsstaten ha möjlighet att begära att den behöriga myndigheten ska ansöka om att privilegiet eller immuniteten ska upphävas.
- (36) En europeisk bevarandeorder kan utfärdas för alla brott. Dess syfte är att förhindra avlägsnande, radering eller ändring av relevanta uppgifter i situationer där utlämnandet av dessa uppgifter kan ta längre tid, till exempel därför att rättsliga samarbetskanaler kommer att användas.
- (36a) För att säkerställa ett fullständigt skydd av de grundläggande rättigheterna bör alla rättsliga myndigheters godkännanden av europeiska utlämnandeorder eller bevarandeorder i princip erhållas innan ordern utfärdas. Undantag från denna princip kan endast göras i undantagsfall där abonnent- och åtkomstdata eftersöks och den utfärdande myndigheten vederbörligen fastställer att en nödsituation föreligger, och det inte är möjligt att erhålla något förhandsgodkännande av den rättsliga myndigheten i tid, särskilt för att den godkännande myndigheten inte kan nå för erhållandet av godkännandet och hotet är så akut att omedelbara åtgärder måste vidtas. Detta gäller emellertid endast i de fall detta förfarande föreskrivs i liknande inhemska fall enligt nationell lagstiftning.

- (37) Europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder bör ställas till det rättsliga ombud som utsetts av tjänsteleverantören. Om ett rättsligt ombud inte har utsetts kan ordern ställas till något av tjänsteleverantörens verksamhetsställen i unionen. Detta kan vara fallet om tjänsteleverantören inte har någon rättslig skyldighet att utse ett rättsligt ombud. Vid bristande efterlevnad från det rättsliga ombudets sida i nödsituationer kan den europeiska utlämnandeordern eller bevarandeordern också ställas till tjänsteleverantören samtidigt som eller i stället för att man eftersträvar verkställighet av den ursprungliga ordern enligt artikel 14. Vid bristande efterlevnad från det rättsliga ombudets sida i situationer som inte är nödsituationer, men där det finns en klar risk för att uppgifter kan gå förlorade, kan en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder också ställas till något av tjänsteleverantörens verksamhetsställen i unionen. På grund av dessa olika möjliga scenarier används den allmänna termen ”mottagare” i bestämmelserna. Om en skyldighet, t.ex. om sekretess, är tillämplig inte bara på mottagaren utan även en tjänsteleverantör som inte är mottagaren specificeras detta i respektive bestämmelse. **I fall där den europeiska utlämnandeordern eller bevarandeordern ställs till tjänsteleverantören efter bristande efterlevnad från det rättsliga ombudets sida kan den också verkställas mot tjänsteleverantören.**
- (38) Den europeiska utlämnandeordern och bevarandeordern ska översändas till [...] **mottagaren** genom ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder, vilket bör översättas. Intyget bör innehålla samma obligatoriska information som ordern, med undantag för skälen till att åtgärden är nödvändig och proportionerlig eller närmare detaljer om ärendet för att undvika att äventyra utredningarna. Men eftersom de utgör en del av själva ordern är det möjligt för den misstänkta personen att bestrida dem senare under det straffrättsliga förfarandet. Vid behov bör ett intyg översättas till det officiella språket (eller ett av dem) i [...] **den verkställande staten**, eller till ett annat officiellt språk som tjänsteleverantören har uppgett att den godtar.
- (39) Den behöriga utfärdande myndigheten **eller den myndighet som är behörig för översändande** bör översända intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder direkt till mottagaren **på ett säkert och tillförlitligt** sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning och som ger förutsättningar för tjänsteleverantören att fastställa äktheten, såsom per rekommenderat brev, säkrad e-post och säkrade plattformar eller via andra säkra kommunikationskanaler, även sådana som tjänsteleverantören tillhandahåller, i enlighet med reglerna om skydd av personuppgifter.
- (40) De begärda uppgifterna bör översändas till myndigheterna **på ett säkert och tillförlitligt sätt som gör det möjligt att verifiera avsändaren och uppgifternas integritet** senast inom tio dagar efter mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder. Leverantören bör respektera kortare tidsfrister i nödsituationer och om den utfärdande myndigheten anger andra skäl att avvika från tidsfristen på tio dagar. Förutom överhängande risk för radering av begärda uppgifter kan dessa skäl vara omständigheter som hänför sig till en pågående utredning, till exempel om de begärda uppgifterna har anknytning till andra brådskande utredningsåtgärder som inte kan genomföras utan de uppgifter som saknas eller på annat sätt är beroende av dem.

- (41) För att göra det möjligt för tjänsteleverantörer att hantera formella problem är det nödvändigt att upprätta ett förfarande för kommunikation mellan tjänsteleverantören och den utfärdande [...] myndigheten i de fall där intyget om en europeisk utlämnandeorder är ofullständigt, innehåller uppenbara fel eller saknar information som krävs för att verkställa ordern. Om tjänsteleverantören av andra skäl inte tillhandahåller informationen på ett uttömmande sätt eller inom angiven tid, till exempel eftersom den anser att det strider mot en skyldighet enligt lagen i ett tredjeland eller att den europeiska utlämnandeordern inte har utfärdats i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning, bör den svara de utfärdande myndigheterna med vederbörliga motiveringar. I breda ordalag bör kommunikationsförfarandet alltså göra det möjligt för den utfärdande myndigheten att korrigera eller ompröva [...] **den europeiska utlämnandeordern** i ett tidigt skede. För att garantera att uppgifterna finns tillgängliga bör tjänsteleverantören bevara uppgifterna om den kan identifiera vilka uppgifter som efterfrågas.
- (41a) **Mottagaren ska inte vara skyldig att rätta sig efter ordern om en faktisk omöjlighet föreligger som inte orsakats av mottagaren, eller tjänsteleverantören, om dessa två inte är en och samma, vid tidpunkten då ordern mottogs. Faktisk omöjlighet ska anses föreligga om den person vars uppgifter efterfrågas inte är kund hos tjänsteleverantören eller inte kan identifieras som kund ens efter en begäran om ytterligare information till den utfärdande myndigheten, eller om uppgifterna lagenligt raderades innan ordern mottogs.**
- (42) Vid mottagande av ett intyg om en europeisk bevarandeorder bör tjänsteleverantören bevara de begärda uppgifterna i högst 60 dagar, såvida inte den utfärdande myndigheten informerar tjänsteleverantören om att den har inlett förfarandet med att utfärda en efterföljande begäran om utlämnande, varvid bevarandet bör fortsätta. Perioden på 60 dagar har beräknats för att göra det möjligt att sätta i gång en officiell begäran. Detta förutsätter att åtminstone några formella åtgärder har vidtagits, t.ex. att en begäran om ömsesidig rättslig hjälp har skickats till översättning. Efter att informationen har mottagits bör uppgifterna bevaras så länge som krävs för att lämna ut uppgifterna inom ramen för en efterföljande begäran om utlämnande.

- (43) Tjänsteleverantörer och deras rättsliga ombud bör säkerställa sekretess. **De bör också [...]** avstå från att informera den person vars uppgifter begärs i syfte att säkerställa brottsutredningen, i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) 2016/679¹⁶ [...] **såvida inte den utfärdande myndigheten begär att de ska informera personen i fråga. I sådana fall bör den utfärdande myndigheten även tillhandahålla tjänsteleverantören nödvändig information om tillämpliga rättsmedel så att denna information också kan delges personen. I alla händelser** är användarinformation en nödvändig förutsättning för granskning och rättslig prövning och bör tillhandahållas av myndigheten om tjänsteleverantören **inte** har ombetts att [...] informera användaren [...] **så snart det inte längre** finns någon risk för att äventyra pågående utredningar, i enlighet med de nationella bestämmelser som införlivar artikel 13 i direktiv (EU) 2016/680¹⁷. **Den utfärdande myndigheten får avstå från att underrätta den person vars abonnent- eller åtkomstdata har efterfrågats när så är nödvändigt och proportionerligt för att skydda tredjemans grundläggande rättigheter och berättigade intressen, och särskilt om dessa rättigheter och intressen väger tyngre än det intresse som den person vars uppgifter efterfrågas har att bli informerad. Så kan vara fallet om en order gäller en tredjepersons abonnent- eller åtkomstdata mot bakgrund av presumtionen om den misstänktes oskuld. Om den berörda personens identitet inte är känd för den utfärdande myndigheten bör utredningar för att fastställa personens identitet endast utföras i den mån det verkar nödvändigt och proportionerligt i förhållande till det intrång som åtgärden innebär och den arbetsinsats som krävs för att fastställa identiteten.**
- (44) Vid bristande efterlevnad från mottagarens sida får den utfärdande myndigheten överföra den fullständiga ordern inklusive resonemanget kring nödvändighet och proportionalitet, tillsammans med intyget, till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där mottagaren av intyget bor eller har ett verksamhetsställe. Medlemsstaten bör verkställa den i enlighet med sin nationella lagstiftning. Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionerliga och avskräckande böter vid överträdelse av de skyldigheter som införs genom denna förordning.

---

¹⁶ [Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2016/679](#) av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁷ [Europaparlamentets och rådets direktiv \(EU\) 2016/680](#) av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (45) Verkställighetsförfarandet är ett förfarande som gör det möjligt för mottagaren att [...] **väcka formell talan mot** verkställigheten på grundval av vissa begränsade skäl. Den verkställande myndigheten får vägra att erkänna och verkställa ordern på grundval av samma skäl, [...] **och, i fall sådana måste beaktas enligt denna förordning, om** immunitet och privilegier **samt regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier** enligt den nationella lagstiftningen är tillämpliga eller om röjandet kan påverka dess grundläggande intressen såsom nationell säkerhet och försvar. Den verkställande myndigheten bör samråda med den utfärdande myndigheten innan den vägrar att erkänna eller verkställa ordern på grundval av dessa skäl. Vid bristande efterlevnad kan myndigheter utdöma påföljder. Dessa påföljder bör vara proportionerliga även med tanke på särskilda omständigheter såsom upprepad eller systematisk bristande efterlevnad.
- (45a) **Vid fastställandet av lämpliga böter i ett enskilt fall bör den behöriga myndigheten beakta alla relevanta omständigheter, såsom överträdelsens art, allvarlighetsgrad och varaktighet, huruvida den begicks avsiktligen eller genom försummelse, huruvida tjänsteleverantören har hållits ansvarig för liknande tidigare överträdelser och den finansiella styrkan hos den tjänsteleverantör som hålls ansvarig. I undantagsfall kan den bedömningen leda till att den verkställande myndigheten beslutar att avstå från att ålägga böter. I detta avseende bör särskild uppmärksamhet ägnas åt mikroföretag som inte lyckas rätta sig efter en order i ett nödfall på grund av bristande personalresurser utanför kontorstid, om uppgifterna överförs utan onödigt dröjsmål.**
- (46) [...] Tjänsteleverantörer bör inte hållas ansvariga i medlemsstaterna för nackdelar som drabbar deras användare eller tredje parter [...] till följd av att de i god tro efterlever ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder. **Ansvaret för att säkerställa att ordern är laglig, särskilt att den är nödvändig och proportionerlig, bör ligga hos den utfärdande myndigheten.**
- (47) Utöver de enskilda personer vars uppgifter begärs kan tjänsteleverantörerna och tredjeländer påverkas av utredningsåtgärden. För att säkerställa samförstånd i fråga om tredjeländers suveräna intressen, skydda den berörda personen och hantera tjänsteleverantörers motstridiga skyldigheter, föreskriver detta instrument en särskild mekanism för rättslig prövning om efterlevnad av en europeisk utlämnandeorder skulle hindra tjänsteleverantörer från att uppfylla rättsliga skyldigheter enligt lagstiftningen i ett tredjeland.
- (48) I detta syfte bör en mottagare som anser att den europeiska utlämnandeordern i ett visst fall skulle medföra en överträdelse av en rättslig skyldighet enligt lagstiftningen i ett tredjeland informera den utfärdande myndigheten genom en motiverad invändning med hjälp av de formulär som tillhandahålls. Den utfärdande myndigheten bör därefter ompröva den europeiska utlämnandeordern mot bakgrund av den motiverade invändningen, med beaktande av samma kriterier som behörig domstol skulle tvingas följa. Om myndigheten beslutar att upprätthålla ordern bör förfarandet hänskjutas till behörig domstol, enligt den berörda medlemsstatens anmälan, som därpå granskar ordern.

- (49) När den behöriga domstolen avgör om det föreligger en motstridig skyldighet i de särskilda omständigheterna i det aktuella fallet [...] **får** den förlita sig på lämplig extern sakkunskap när så behövs, t.ex. [...] om tolkningen av lagstiftningen i det berörda tredjelandet. Detta kan omfatta samråd med centralmyndigheterna i det landet.
- (50) Sakkunskap om tolkning kan också tillhandahållas genom expertutlåtanden, om sådana finns tillgängliga. Information och rättspraxis avseende tolkningen av tredjeländers lagstiftning och om konfliktförfaranden i medlemsstaterna bör göras tillgänglig på en central plattform såsom Sirius-projektet och/eller det europeiska rättsliga nätverket. Detta bör göra det möjligt för domstolarna att dra nytta av erfarenheter och sakkunskap som samlats in av andra domstolar om samma eller liknande frågor. Det bör inte förhindra ett förnyat samråd med tredjelandet i tillämpliga fall.
- (51) Om motstridiga skyldigheter föreligger bör domstolen avgöra om [...] **de motstridiga bestämmelserna i tredjelandets lagstiftning är tillämpliga och, om så är fallet, huruvida de** förhindrar röjande av de berörda uppgifterna [...]. Om domstolen bedömer att tredjelandets motstridiga bestämmelser förhindrar röjande av de berörda uppgifterna
- [...] [...] bör domstolen fatta beslut om huruvida den ska upprätthålla den europeiska utlämnandeordern genom att väga ett antal element som är avsedda att avgöra styrkan i anknytningen till endera av de två berörda jurisdiktionerna, intressena av att inhämta respektive förhindra röjande av uppgifterna samt möjliga konsekvenser för tjänsteleverantören om den måste rätta sig efter ordern. Av betydelse för it-relaterade brott är att den plats där brottet begicks omfattar både den eller de platser där handlingen skedde och den eller de platser där brottets följder uppstod. **Det bör läggas särskild betydelse och vikt vid skyddet av de grundläggande rättigheterna i tredjelandets bestämmelser och andra grundläggande intressen, såsom tredjelandets nationella säkerhetsintressen och graden av anknytning mellan brottmålet och endera av de två jurisdiktionerna när bedömningen genomförs.**

- (53) De villkor som anges i artikel 9 ska tillämpas även när motstridiga skyldigheter som följer av ett tredjelands lagstiftning föreligger. Under detta förfarande bör uppgifterna bevaras. Om ordern upphävs kan en ny bevarandeorder utfärdas för att göra det möjligt för den utfärdande myndigheten att begära utlämnande av uppgifterna via andra kanaler, såsom ömsesidig rättslig hjälp.
- (54) Det är viktigt att alla personer vars uppgifter begärs inom ramen för brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden har tillgång till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. För misstänkta och tilltalade personer **kan** [...] rätten till ett effektivt rättsmedel utövas [...] **närhelst inhämtade uppgifter används i straffrättsliga förfaranden emot dem**. Detta kan påverka möjligheterna att använda de bevis som inhämtats på detta sätt, eller i förekommande fall bevisens betydelse i förfarandet. Dessutom kan de utnyttja alla förfarandegarantier som är tillämpliga på dem, såsom rätten till information. Andra personer, **vars uppgifter har efterfrågats men** som varken är misstänkta eller tilltalade, bör också ha rätt till ett effektivt rättsmedel. Därför bör minimikravet vara att det tillhandahålls en möjlighet att ifrågasätta lagenligheten av en europeisk utlämnandeorder, inklusive dess nödvändighet och proportionalitet. Denna förordning bör inte begränsa de möjliga skälen att ifrågasätta lagenligheten av ordern. Dessa rättsmedel bör användas i den utfärdande staten i enlighet med nationell lagstiftning. Bestämmelser om interimistiska åtgärder bör regleras av nationell lagstiftning.
- (55) [...] Under verkställighetsförfarandet får **den verkställande myndigheten vägra att erkänna verkställigheten av en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder av ett antal begränsade skäl**. [...]
- (56) Skyddet av fysiska personer vid behandling av personuppgifter är en grundläggande rättighet. I enlighet med artikel 8.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 16.1 i EUF-fördraget har var och en rätt till skydd av de personuppgifter som rör dem. Vid genomförandet av denna förordning bör medlemsstaterna säkerställa att personuppgifter skyddas och endast får behandlas i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680.

- (56a) **Översändande och överföring samt utnyttjande av elektroniska bevis som erhållits genom en europeisk utlämnandeorder i andra förfaranden och för ett annat syfte än det som ordern utfärdades för bör begränsas, särskilt till brott som den utfärdande myndigheten också kunde ha utfärdat en europeisk utlämnandeorder för. Utnyttjande, översändande eller överföring av elektroniska bevis bör dessutom endast vara möjliga när upplysningarna behövs för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i respektive medlemsstat eller tredjeland samt mot deras väsentliga intressen. Internationell överföring av elektroniska bevis är dessutom föremål för villkoren enligt kapitel V i direktiv (EU) 2016/680. I fall då inhämtade personliga uppgifter används för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i respektive medlemsstat eller tredjeland samt deras väsentliga intressen, och detta hot inte nödvändigtvis leder till brottsutredningar, bör förordning (EU) 2016/679 tillämpas.**
- (56b) **När medlemsstaterna avger en förklaring om vilka språk som ska användas uppmanas de att inkludera minst ytterligare ett språk utöver deras officiella språk.**
- (57) Personuppgifter som inhämtas i enlighet med denna förordning bör endast behandlas om det är nödvändigt och proportionerligt i förhållande till ändamålen förebyggande, utredning, upptäckt och lagföring av brott eller verkställande av straffrättsliga påföljder och utövande av rätten till försvar. Medlemsstaterna bör i synnerhet säkerställa att lämpliga strategier och åtgärder för dataskydd tillämpas på överföringen av personuppgifter från behöriga myndigheter till tjänsteleverantörer vid tillämpningen av denna förordning, inklusive åtgärder för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Tjänsteleverantörer bör säkerställa detsamma för överföringen av personuppgifter till behöriga myndigheter. Endast behöriga personer bör ha tillgång till information som innehåller personuppgifter, vilket kan uppnås genom autentiseringsförfaranden. Man bör överväga att använda mekanismer för att säkerställa autentisering, t.ex. sådana anmälda nationella system för elektronisk identifiering eller betrodda tjänster som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG.
- (58) Kommissionen bör göra en utvärdering av denna förordning vilken bör grunda sig på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, enhetlighet och mervärde för EU samt ligga till grund för konsekvensbedömningar av eventuella ytterligare åtgärder. Information bör samlas in regelbundet för utvärderingen av denna förordning.
- (59) Användningen av redan översatta och standardiserade formulär underlättar samarbetet och informationsutbytet mellan rättsliga myndigheter och tjänsteleverantörer genom att göra det möjligt för dem att säkra och översända elektroniska bevis snabbare och effektivare samtidigt som de nödvändiga säkerhetskraven uppfylls på ett användarvänligt sätt. Sådana formulär minskar översättningskostnaderna och bidrar till en hög kvalitetsstandard. Svareformulär bör likaledes möjliggöra ett standardiserat informationsutbyte, i synnerhet i de fall där tjänsteleverantörerna inte kan tillmötesgå begäran eftersom kontot inte existerar eller det inte finns några tillgängliga uppgifter. Formulären bör också underlätta insamlingen av statistik.

- (60) För att effektivt hantera eventuella behov av förbättringar när det gäller innehållet i intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder och det formulär som ska användas för att meddela att det inte är möjligt att verkställa intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I, II och III till den här förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹⁸. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (61) En åtgärd som grundar sig på denna förordning bör inte ersätta en europeisk utredningsorder i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU¹⁹ vad gäller inhämtande av elektroniska bevis. Medlemsstaternas myndigheter bör välja det verktyg som är bäst lämpat för [...] **det aktuella fallet** – de kan föredra att använda en europeisk utredningsorder när de begär flera olika typer av utredningsåtgärder som omfattar utlämnande av elektroniska bevis från en annan medlemsstat men även andra åtgärder.
- (62) Den tekniska utvecklingen kan leda till att nya former av kommunikationsverktyg används om några år, och det kan uppstå luckor i tillämpningen av denna förordning. Det är därför viktigt att föreskriva en översyn av dess tillämpning.
- (63) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förbättra säkring och inhämtande av elektroniska bevis över gränserna, på grund av dess gränsöverskridande karaktär inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

---

¹⁸ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

¹⁹ [Direktiv 2014/41/EU](#) av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (64) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har [...] Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning [...] utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokollet, deltar Förenade kungariket [...] inte i antagandet av denna förordning, som därför inte är bindande för eller tillämpligt för Förenade kungariket [...].
- (65) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (66) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001²⁰ och avgav ett yttrande den (...) ²¹.

---

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

²¹ EUT C , , s. .

Kapitel 1: Syfte, definitioner och tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs regler enligt vilka en medlemsstats myndighet får beordra en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen att lämna ut eller bevara elektroniska bevis, oavsett var uppgifterna finns. Denna förordning påverkar inte de nationella myndigheternas befogenheter att ålägga tjänsteleverantörer som har ett verksamhetsställe eller är representerade på deras territorium skyldigheter att följa liknande nationella åtgärder.
2. Denna förordning ska inte medföra någon ändring av skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som återges i artikel 6 i EU-fördraget, bland annat rätten till försvar för personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden, och alla skyldigheter som åligger brottsbekämpande eller rättsliga myndigheter i detta avseende ska kvarstå opåverkade.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *europaisk utlämnandeorder*: ett bindande beslut av en utfärdande myndighet i en medlemsstat varigenom en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen och som har ett verksamhetsställe eller är representerad i en annan medlemsstat åläggs att lämna ut elektroniska bevis.
2. *europaisk bevarandeorder*: ett bindande beslut av en utfärdande myndighet i en medlemsstat varigenom en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen och har ett verksamhetsställe eller är representerad i en annan medlemsstat åläggs att bevara elektroniska bevis i avvaktan på en efterföljande begäran om utlämnande.
3. *tjänsteleverantör*: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en eller flera av följande kategorier av tjänster, **med undantag för de finansiella tjänster som avses i artikel 2.2 b i direktiv 2006/123/EG**:
  - a) Elektroniska kommunikationstjänster enligt definitionen i artikel 2.4 i [direktiv om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation].

- b) **Tjänster för internetdomännamn och ip-numrering, såsom ip-adressleverantörer, domännamnsregister, domännamnsregistratorer samt relaterade integritets- och proxytjänster.**
- c) **Andra** informationssamhällets tjänster enligt definitionen i artikel 1.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535²², **som ger**
- **användarna möjlighet att kommunicera med varandra** eller
  - möjlighet att lagra uppgifter åt de användare som tjänsten levereras till [...] ²³.
4. *erbjuda tjänster i unionen:*
- a) att göra det möjligt för juridiska och fysiska personer i en eller flera medlemsstater att använda de tjänster som anges i punkt 3, och
  - b) att ha en väsentlig anknytning **baserad på specifika konkreta kriterier** till den eller de medlemsstater som avses i led a.
5. *verksamhet eller att ha ett verksamhetsställe:* [...] det faktiska utövandet av en ekonomisk verksamhet under en obegränsad tid genom en stabil infrastruktur varifrån tillhandahållandet av tjänster genomförs, eller [...] varifrån verksamheten förvaltas.
6. *elektroniska bevis:* bevis som lagras i elektronisk form av en tjänsteleverantör eller på dennas vägnar vid den tidpunkt då ett intyg om en utlämnandeorder eller bevarandeorder mottas, bestående av lagrade abonnentuppgifter, åtkomstuppgifter, transaktionsuppgifter och innehållsdata.

---

²² Europaparlamentets och rådets [direktiv \(EU\) 2015/1535](#) av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

²³ Finland, Lettland och Luxemburg har en reservation eftersom de offentliga myndigheterna inte bör vara skyldiga att rätta sig efter en europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder (Finland), och eftersom definitionen fortfarande är alltför vag och rättsligt osäker (Luxemburg) samt eftersom definitionen behöver undersökas vidare, särskilt när det gäller direktivets förslag om fastställande av harmoniserade regler för utseende av rättsliga företrädare för insamling av bevis i straffrättsliga förfaranden (Lettland).

7. *abonmentuppgifter*: alla uppgifter om
- a) en abonnents eller kunds identitet, såsom angivet namn, födelsedatum, postadress eller geografisk adress, fakturerings- och betalningsuppgifter, telefonnummer eller e-postadress,
  - b) typen av tjänst och dess varaktighet, bland annat tekniska data och uppgifter om relaterade tekniska åtgärder eller gränssnitt som använts av eller tillhandahållits abonnenten eller kunden, samt uppgifter som rör valideringen av tjänsteanvändningen, förutom lösenord eller andra autentiseringsmetoder som används i stället för ett lösenord och som tillhandahålls av användaren eller skapas på dennas begäran.
8. *åtkomstuppgifter*: uppgifter som rör inledande och avslutande av en användares åtkomst till en tjänst, vilka är strängt nödvändiga endast för ändamålet att identifiera tjänstens användare, såsom datum och tid för användningen, eller inloggning i och utloggning från tjänsten, tillsammans med den ip-adress som internetleverantören har tilldelat tjänstens användare, uppgifter som identifierar det gränssnitt som använts och användar-id. Detta inbegriper metadata från elektronisk kommunikation enligt definitionen i artikel 4.3 [...]c i [förordning om respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter i samband med elektronisk kommunikation].
9. *transaktionsuppgifter*: uppgifter som rör tillhandahållandet av en tjänst som erbjuds av en tjänsteleverantör och som tjänar till att ge kontext eller ytterligare information om tjänsten och som genereras eller behandlas av tjänsteleverantörens informationssystem, t.ex. källan till eller destinationen för ett meddelande eller en annan typ av interaktion, uppgifter om var utrustningen är belägen, datum, tid, varaktighet, storlek, rutt, format, vilket protokoll som använts och typen av komprimering, förutom om sådana uppgifter utgör åtkomstuppgifter. Detta inbegriper metadata från elektronisk kommunikation enligt definitionen i artikel 4.3 [...]c i [förordning om respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter i samband med elektronisk kommunikation].
10. *innehållsdata*: alla lagrade uppgifter i digital form, t.ex. text, röst, video, bilder och ljud, med undantag för abonnentuppgifter, åtkomstuppgifter och transaktionsuppgifter.
11. *informationssystem*: informationssystem enligt definitionen i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU²⁴.
12. *utfärdande stat*: den medlemsstat i vilken den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern utfärdas.

---

²⁴ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2013/40/EU](#) av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF (EUT L 218, 14.8.2013, s. 8).

13. *verkställande stat*: den medlemsstat i vilken mottagaren av den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern bor eller har ett verksamhetsställe, och till vilken den europeiska utlämnandeordern och intyget om den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern och intyget om den europeiska bevarandeordern översänds för verkställighet **vid behov**.
14. den behöriga myndighet i den verkställande staten till vilken den europeiska utlämnandeordern och intyget om den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern och intyget om den europeiska bevarandeordern översänds av den utfärdande myndigheten för verkställighet.
15. *nödsituationer*: situationer där det råder ett överhängande hot mot en persons liv eller fysiska integritet eller mot en kritisk infrastruktur enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 2008/114/EG²⁵.

Artikel 3 *Tillämpningsområde*

1. Denna förordning ska tillämpas på tjänsteleverantörer som erbjuder tjänster i unionen.
- 1a. Förordningen ska inte vara tillämplig på förfaranden som inletts av den utfärdande myndigheten i syfte att ge en annan medlemsstat eller ett tredjeland ömsesidig rättslig hjälp.**
2. Europeiska utlämnandeorder och europeiska [...] **bevarandeorder** får endast utfärdas inom ramen för straffrättsliga förfaranden [...] **och för att, i fall där en person undandragit sig lagföring, kunna verkställa frihetsstraff eller häktningsbeslut som inte utdömts eller meddelats i den berörda personens frånvaro**[...]. Order får också utfärdas i förfaranden som rör brott för vilka en juridisk person kan ställas till ansvar eller bestraffas i den utfärdande staten.²⁶
3. De order som föreskrivs i denna förordning får endast utfärdas för uppgifter som hänför sig till de tjänster som definieras i artikel 2.3 och som erbjuds i unionen.

---

²⁵ [Rådets direktiv 2008/114/EG](#) av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

²⁶ Tjeckien, Finland, Lettland och Tyskland har en reservation mot utvidgningen av tillämpningsområdet när det gäller personer som undandragit sig lagföring. Detta gäller även de parallella bestämmelserna i artikel 5.3 och 6.2.

Kapitel 2: Europeisk utlämnandeorder, europeisk bevarandeorder och intyg

Artikel 4 Utfärdande myndighet

1. En europeisk utlämnandeorder för abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter kan utfärdas av
  - a) en domare, en domstol, en undersökningsdomare eller en åklagare som är behörig i det berörda ärendet, eller
  - b) en annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det specifika ärendet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i enlighet med nationell rätt. En sådan europeisk utlämnandeorder ska, efter granskning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en europeisk utlämnandeorder enligt denna förordning, godkännas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller åklagare i den utfärdande staten.

2. En europeisk utlämnandeorder för transaktionsuppgifter och innehållsdata får endast utfärdas av
  - a) en domare, en domstol eller en undersökningsdomare som är behörig i det berörda ärendet, eller
  - b) en annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det specifika ärendet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i enlighet med nationell rätt. En sådan europeisk utlämnandeorder ska, efter granskning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en europeisk utlämnandeorder enligt denna förordning, godkännas av en domare, en domstol eller en undersökningsdomare i den utfärdande staten.

3. En europeisk bevarandeorder kan utfärdas av
  - a) en domare, en domstol, en undersökningsdomare eller en åklagare som är behörig i det berörda ärendet, eller
  - b) en annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det specifika ärendet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i enlighet med nationell rätt. En sådan europeisk bevarandeorder ska, efter granskning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en europeisk bevarandeorder enligt denna förordning, godkännas av en domare, en domstol, en undersökningsdomare eller en åklagare i den utfärdande staten.

4. Om ordern har godkänts av en rättslig myndighet i enlighet med punkterna 1 b, 2 b och 3 b får den myndigheten också betraktas som en utfärdande myndighet för översändandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder och intyget om en europeisk bevarandeorder.
5. **I vederbörligen motiverade nödfall får de myndigheter som tas upp i punkterna 1 b och 3 b utfärda relevant order avseende abonnentuppgifter och åtkomstuppgifter utan förhandsgodkännande, om detta förhandsgodkännande inte kan erhållas i tid och om de myndigheter det gäller skulle kunna utfärda ordern i ett liknande inhemskt fall. Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål begära godkännande i efterhand, senast inom 48 timmar. Om godkännandet inte beviljas i efterhand ska den utfärdande myndigheten genast dra tillbaka ordern och i enlighet med den nationella lagstiftningen antingen radera eventuella uppgifter som erhållits eller se till att uppgifterna inte används som bevis.²⁷**
6. Varje medlemsstat får utse en eller flera centrala myndigheter som ska ansvara för den administrativa överföringen av intyg, order och meddelanden, mottagande av uppgifter och meddelanden samt överföring av annan officiell korrespondens avseende intyg eller order.

---

²⁷ Grekland och Luxemburg har en reservation mot möjligheten till godkännande i efterhand.

Artikel 5
Villkor för utfärdande av en europeisk utlämnandeorder

1. En utfärdande myndighet får endast utfärda en europeisk utlämnandeorder om de villkor som anges i denna artikel är uppfyllda.
2. Den europeiska utlämnandeordern ska vara nödvändig och proportionerlig med avseende på de förfaranden som avses i artikel 3.2 och får endast utfärdas om en liknande åtgärd skulle finnas att tillgå för samma brott i en jämförbar inhemsk situation i den utfärdande staten.
3. Europeiska utlämnandeorder om abonnentuppgifter eller åtkomstuppgifter kan utfärdas för alla brott **och för verkställande av frihetsstraff eller häktningsbeslut om minst 4 månader.**
4. Europeiska utlämnandeorder om transaktionsuppgifter eller innehållsdata får endast utfärdas²⁸
  - a) för brott för vilka maximistraflet i den utfärdande staten är fängelse i minst 3 år²⁹, eller
  - b) för följande brott, om de helt eller delvis begås med hjälp av ett informationssystem:
    - Brott enligt definitionen i artiklarna 3, 4 och 5 i rådets rambeslut 2001/413/RIF³⁰.
    - Brott enligt definitionen i artiklarna 3–7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU³¹.
    - Brott enligt definitionen i artiklarna 3–8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU.

---

²⁸ Finland och Slovenien skulle föredra en användning av en lista.

²⁹ Cypern har en reservation avseende villkoren för utfärdande av en Europeisk utlämnandeorder vid brott för vilka maximistraflet är fängelse i under 5 år.

³⁰ [Rådets rambeslut 2001/413/RIF](#) av den 28 maj 2001 om bekämpning av bedrägeri och förfälskning som rör andra betalningsmedel än kontanter (EGT L 149, 2.6.2001, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2011/93/EU](#) av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

- c) för brott enligt definitionen i artiklarna 3–12 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541³².
  - d) **för verkställande av frihetsstraff eller häktningsbeslut om minst 4 månader avseende brotten i leden a, b och c i denna punkt.**
5. Den europeiska utlämnandeordern ska innehålla följande information:
- a) Den utfärdande myndigheten och i förekommande fall den godkännande myndigheten.
  - b) Den europeiska utlämnandeorderens mottagare i den mening som avses i artikel 7.
  - c) **Användaren, utom om det enda syftet med ordern är att identifiera användaren, eller någon annan unik identifikator såsom användarnamn, ID eller kontobeteckning för att fastställa de uppgifter som begärs, [...]**
  - d) Kategorin för de uppgifter som begärs (abonentuppgifter, åtkomstuppgifter, transaktionsuppgifter eller innehållsdata).
  - e) Om tillämpligt, det tidsintervall som begäran om utlämnande gäller.
  - f) De tillämpliga bestämmelserna i den utfärdande medlemsstatens straffrätt.
  - g) Vid nödsituationer eller vid begäran om tidigare utlämnande, orsakerna till detta.
  - h) I fall där de uppgifter som efterfrågas lagras eller behandlas som en del av en infrastruktur som en tjänsteleverantör tillhandahåller ett företag eller en annan enhet än fysiska personer, en bekräftelse på att ordern har utfärdats i enlighet med punkt 6.
  - i) Skälen till att åtgärden är nödvändig och proportionerlig.
6. I fall där de uppgifter som efterfrågas lagras eller behandlas som en del av en infrastruktur som en tjänsteleverantör tillhandahåller ett företag eller en annan enhet än fysiska personer, får den europeiska utlämnandeordern endast ställas till tjänsteleverantören om utredningsåtgärder som riktas mot företaget eller enheten inte är lämpliga, framför allt om de kan äventyra utredningen.

---

³² Europaparlamentets och rådets [direktiv \(EU\) 2017/541](#) av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017 s. 6).

- 6a. En europeisk utlämnandeorder som syftar till att få fram uppgifter som lagras eller behandlas som en del av en infrastruktur som en tjänsteleverantör tillhandahåller en offentlig myndighet får endast utfärdas om den offentliga myndigheten för vars räkning uppgifterna lagras eller behandlas är belägen i den utfärdande staten.
7. [...]Om ordern avser transaktionsuppgifter och den utfärdande myndigheten har [...] rimliga skäl att anta att [...] den person avseende vilken uppgifter efterfrågas inte är bosatt på den utfärdande statens territorium och
- a) de efterfrågade uppgifterna skyddas av immunitet och privilegier som beviljas enligt lagstiftningen i den [...] verkställande staten eller är **underkastade regler i den medlemsstaten om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier** eller att rövande av dem kan påverka den **verkställande** medlemsstatens grundläggande intressen [...] såsom nationell säkerhet och försvar **ska** den utfärdande myndigheten [...] söka klargöranden **i fråga om de omständigheter som avses i led b** före utfärdandet av den europeiska utlämnandeordern, bland annat genom att samråda med de behöriga myndigheterna i den [...] **verkställande** staten [...], antingen direkt eller via Eurojust eller det europeiska rättsliga nätverket. Om den utfärdande myndigheten anser att de begärda [...] transaktionsuppgifterna [...] skyddas av sådan immunitet och sådana privilegier **eller regler i den medlemsstaten om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier** eller att rövande av dem skulle påverka den andra medlemsstatens grundläggande intressen **såsom nationell säkerhet och försvar ska den ta hänsyn till dessa omständigheter på samma sätt som om det föreskrevs i den nationella lagstiftningen och antingen** inte utfärda **eller justera** den europeiska utlämnandeordern **om det krävs för att ta hänsyn till de grunder som anförts.**³³
8. När behörighet att upphäva privilegier eller immunitet ankommer på en myndighet i den verkställande staten får den utfärdande myndigheten begära att den verkställande myndigheten ska kontakta den behöriga myndigheten för att begära att **den genast ska utöva sin behörighet**. När behörighet att upphäva privilegier eller immunitet ankommer på en myndighet i en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller en internationell organisation får den utfärdande myndigheten begära att den berörda myndigheten ska utöva denna behörighet.

---

³³ Tyskland och Tjeckien förespråkar att innehållsdata läggs till. Tyskland begärde också att en klausul om grundläggande rättigheter införs både i denna bestämmelse och i artikel 12a. Ungern har reserverat sig i sak på grund av logiken bakom bestämmelsen efter som föregående samråd, enligt Ungerns synsätt, i allmänhet bör vara möjligt om det finns rimliga skäl att anta att avslag är sannolikt. Detta gäller även de parallella bestämmelserna i artikel 5.7, 7a, 9.5, 12a och 14.

Artikel 6
Villkor för utfärdande av en europeisk bevarandeorder

1. En utfärdande myndighet får endast utfärda en europeisk bevarandeorder om de villkor som anges i denna artikel är uppfyllda. **Artikel 5.6a ska gälla på motsvarande sätt.**
2. Den kan utfärdas om det är nödvändigt och proportionerligt för att förhindra avlägsnande, radering eller ändring av uppgifter i avvaktan på en efterföljande begäran om utlämnande av dessa uppgifter via ömsesidig rättslig hjälp, en europeisk utredningsorder eller en europeisk utlämnandeorder. Europeiska bevarandeorder för bevarande av uppgifter kan utfärdas för alla brott **och för verkställande av frihetsstraff eller häktningsbeslut om minst 4 månader.**
3. Den europeiska bevarandeordern ska innehålla följande information:
  - a) Den utfärdande myndigheten och i förekommande fall den godkännande myndigheten.
  - b) Den europeiska bevarandeorderns mottagare i den mening som avses i artikel 7.
  - c) [...] **Användaren**, utom om det enda syftet med ordern är att identifiera [...] **användaren, eller någon annan unik identifikator såsom användarnamn, ID eller kontobeteckning för att fastställa de uppgifter som begärs,**
  - d) Kategorin för de uppgifter som ska bevaras (abonentuppgifter, åtkomstuppgifter, transaktionsuppgifter eller innehållsdata).
  - e) Om tillämpligt, det tidsintervall som begäran om bevarande gäller.
  - f) De tillämpliga bestämmelserna i den utfärdande medlemsstatens straffrätt.
  - g) Skälen till att åtgärden är nödvändig och proportionerlig.

Artikel 7
Mottagare av en europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder

1. Den europeiska utlämnandeordern och den europeiska bevarandeordern ska ställas direkt till ett rättsligt ombud som utsetts av tjänsteleverantören i syfte att samla in bevis i straffrättsliga förfaranden.
2. Om inget [...] rättsligt ombud har utsetts kan den europeiska utlämnandeordern och den europeiska bevarandeordern ställas till något av tjänsteleverantörens verksamhetsställen i unionen.
3. Om det rättsliga ombudet inte följer intyget om den europeiska utlämnandeordern i en nödsituation i enlighet med artikel 9.2 får den **europeiska utlämnandeordern** [...] ställas till något av tjänsteleverantörens verksamhetsställen i unionen.

4. Om det rättsliga ombudet inte uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 9 eller 10 och den utfärdande myndigheten anser att det föreligger en allvarlig risk för att uppgifterna ska gå förlorade, kan den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern ställas till något av tjänsteleverantörens verksamhetsställen i unionen.

Artikel 7a
*Meddelande*³⁴

1. **I de fall en europeisk utlämnandeorder avser innehållsdata och den utfärdande myndigheten har tillräckliga skäl att tro att den person vars uppgifter begärs inte är bosatt inom dess egna territorium ska den utfärdande myndigheten överlämna en kopia av den europeiska utlämnandeordern till den behöriga myndigheten i den verkställande staten samtidigt som den europeiska utlämnandeordern överlämnas till mottagaren i enlighet med artikel 7.**
2. **Den myndighet som meddelats får så snart som möjligt informera den utfärdande myndigheten om eventuella omständigheter enligt artikel 5.7 b och ska sträva efter att åstadkomma detta inom 10 dagar. Den utfärdande myndigheten ska beakta dessa omständigheter på samma sätt som om de föreskrevs i dess nationella lagstiftning och ska återkalla eller, om så krävs, anpassa ordern i syfte att ge verkan åt dessa grunder om uppgifterna ännu inte lämnats. Om återkallelse sker ska den utfärdande myndigheten omedelbart informera mottagaren.**
3. **När behörighet att upphäva privilegier eller immunitet ankommer på en myndighet i den verkställande staten får den utfärdande myndigheten begära att den myndighet som meddelats ska kontakta den behöriga myndigheten för att begära att den genast ska utöva sin behörighet. När behörighet att upphäva privilegier eller immunitet ankommer på en myndighet i en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller en internationell organisation, får den utfärdande myndigheten begära att den berörda myndigheten ska utöva denna behörighet.**
4. **Meddelandet ska inte ha suspensiv verkan på mottagarens skyldigheter enligt denna förordning.**

---

³⁴ Tjeckien, Finland, Tyskland, Grekland, Ungern och Lettland har en reservation mot meddelandeförfarandet och efterlyser ett förfarande som är mer verkningsfullt och som också innefattar transaktionsuppgifter och en klausul om grundläggande rättigheter, det vill säga ger den myndighet som meddelats skäl att vägra, och anser dessutom att regeln om vad som ska anses utgöra ett ”nationellt mål” bör ha en omvänd utformning. Avslutningsvis förespråkar Tyskland att ordern ska lämnas in istället för intyget medan Tjeckien anser att både ordern och intyget bör lämnas in. Belgien, Bulgarien, Estland, Frankrike, Irland, Italien, Polen, Portugal och Spanien har en reservation mot meddelandeförfarandet och de bestämmelser som är kopplade till införandet av ett meddelandeförfarande, särskilt artiklarna 5.7, 9, 12a och 14 samt tillhörande skäl där det anges att kommissionens förslag utan meddelanden är att föredra. Belgien, Luxemburg, Irland, Slovenien och Polen skulle föredra att ett meddelande, om sådant alls ska göras, ska ske till den medlemsstat där den person vars uppgifter begärs är bosatt.

Artikel 8

Intyg om en europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder

1. En europeisk utlämnandeorder eller bevarandeorder ska översändas till mottagaren i enlighet med artikel 7 genom ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder.

Den utfärdande eller godkännande myndigheten ska fylla i det intyg som återges i bilaga I eller det intyg som återges i bilaga II, underteckna det och intyga att dess innehåll är riktigt och korrekt.

2. Intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder ska [...] översändas av eller **på den utfärdande myndighetens vägnar [...] på ett säkert och tillförlitligt sätt som gör det möjligt för[...] mottagaren att få fram en skriftlig uppteckning** och fastställa [...] **intygets äkthet**.

Om tjänsteleverantörer, medlemsstater eller unionsorgan har inrättat särskilda plattformar eller andra säkra kanaler för hantering av begäranden om uppgifter från brottsbekämpande och rättsliga myndigheter, får den utfärdande myndigheten också välja att översända intyget via dessa kanaler.

3. Intyget om en europeisk utlämnandeorder ska innehålla den information som anges i artikel 5.5 a–h, inklusive tillräcklig information för att göra det möjligt för mottagaren att identifiera och kontakta den utfärdande myndigheten. Det ska inte innehålla skälen till att åtgärden är nödvändig och proportionerlig eller ytterligare detaljer om utredningarna.
4. Intyget om en europeisk bevarandeorder ska innehålla den information som anges i artikel 6.3 a–f, inklusive tillräcklig information för att göra det möjligt för mottagaren att identifiera och kontakta den utfärdande myndigheten. Det ska inte innehålla skälen till att åtgärden är nödvändig och proportionerlig eller ytterligare detaljer om utredningarna.
5. Om det behövs ska intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder översättas till ett av unionens officiella språk som godtas av mottagaren. Om inget språk har angetts ska intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder översättas till ett av de officiella språken i den medlemsstat där det rättsliga ombudet bor eller har ett verksamhetsställe.

Artikel 9
Verkställande av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder

1. Vid mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder ska mottagaren säkerställa att de begärda uppgifterna [...] översänds **på ett säkert och tillförlitligt sätt som gör det möjligt att fastställa äkthet och integritet** direkt till den utfärdande myndigheten eller de brottsbekämpande myndigheterna enligt angivelse i intyget senast inom 10 dagar efter mottagandet av intyget såvida inte den utfärdande myndigheten anger skäl för ett tidigare offentliggörande.³⁵
2. såvida inte den utfärdande myndigheten anger skäl att lämna ut dem tidigare. I nödsituationer ska mottagaren översända de begärda uppgifterna utan onödigt dröjsmål, och senast inom sex timmar efter mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder.
3. Om mottagaren inte kan uppfylla sin skyldighet eftersom intyget om en europeisk utlämnandeorder är ofullständigt, innehåller uppenbara fel eller saknar information som krävs för att verkställa intyget, ska mottagaren informera den utfärdande myndighet som anges i intyget utan onödigt dröjsmål och be om förtydligande, med hjälp av det formulär som återges i bilaga III. Den ska informera den utfärdande myndigheten om huruvida det var möjligt att identifiera och bevara uppgifterna i enlighet med punkt 6. Den utfärdande myndigheten ska reagera snabbt och senast inom fem dagar. De tidsfrister som anges i punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas förrän förtydliganden ges.
4. Om mottagaren inte kan uppfylla sin skyldighet på grund av [...] en faktisk omöjlighet **som orsakats av omständigheter som** inte beror på mottagaren eller leverantören vid den tidpunkt då ordern mottogs [...] ska mottagaren informera den utfärdande myndighet som anges i intyget utan onödigt dröjsmål och ange skälen därtill, med hjälp av det formulär som återges i bilaga III. [...]

---

³⁵ Tyskland föreslår att åtminstone ett nytt skäl läggs till enligt vilket kommissionen och medlemsstaterna ombeds att arbeta med och snarast möjligt upprätta säkra elektroniska kommunikationskanaler som möjliggör fastställande av äkthet och integritet.

5. I samtliga fall där mottagaren av andra orsaker inte tillhandahåller den begärda informationen, inte tillhandahåller den i sin helhet eller inte tillhandahåller den inom tidsfristen [...] ska den informera den utfärdande myndigheten utan onödigt dröjsmål och senast inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 2 om orsakerna till detta, med hjälp av formuläret i bilaga III. Den utfärdande myndigheten ska ompröva ordern mot bakgrund av den information som tjänsteleverantören har tillhandahållit och, vid behov, ange en ny tidsfrist inom vilken tjänsteleverantören ska lämna ut uppgifterna.

[...] ³⁶

6. Mottagaren ska bevara de begärda uppgifterna, om den inte lämnar ut dem omedelbart, såvida inte informationen i intyget om en europeisk utlämnandeorder är sådan att det inte är möjligt att identifiera vilka uppgifter som begärs, i vilket fall den ska begära förtydliganden i enlighet med punkt 3. Bevarandet ska fortsätta tills uppgifterna lämnas ut, oavsett om det sker på grundval av den förtydligade europeiska utlämnandeordern och dess intyg eller via andra kanaler, såsom ömsesidig rättslig hjälp. Om utlämnandet av uppgifter och dess bevarande inte längre är nödvändigt ska den utfärdande myndigheten och, i tillämpliga fall enligt artikel 14.8, den verkställande myndigheten informera mottagaren utan onödigt dröjsmål.

---

³⁶ Ungern har en reservation mot strykningen.

Artikel 10
Verkställande av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder

1. Vid mottagande av intyget om en europeisk bevarandeorder ska mottagaren utan onödigt dröjsmål bevara de begärda uppgifterna. Bevarandet ska upphöra efter 60 dagar, såvida inte den utfärdande myndigheten bekräftar att en efterföljande begäran om utlämnande har inletts.
2. Om den utfärdande myndigheten inom den tidsperiod som fastställs i punkt 1 bekräftar att en efterföljande begäran om utlämnande har inletts ska mottagaren bevara uppgifterna så länge som krävs för att lämna ut uppgifterna när begäran om utlämnande väl delges.
3. Om det inte längre är nödvändigt att bevara uppgifterna ska den utfärdande myndigheten informera mottagaren utan onödigt dröjsmål.
4. Om mottagaren inte kan uppfylla sin skyldighet eftersom intyget om en europeisk bevarandeorder är ofullständigt, innehåller uppenbara fel eller saknar information som krävs för att verkställa intyget, ska mottagaren informera den utfärdande myndighet som anges i intyget utan onödigt dröjsmål och be om förtydligande, med hjälp av det formulär som återges i bilaga III. Den utfärdande myndigheten ska reagera snabbt och senast inom fem dagar. Mottagaren ska å sin sida säkerställa att det förtydligande som behövs kan mottas i syfte att uppfylla skyldigheten enligt punkt 1.
5. Om mottagaren inte kan uppfylla sin skyldighet på grund av [...] en faktisk omöjlighet **som orsakats av omständigheter som inte beror på mottagaren eller tjänsteleverantören vid den tidpunkt då ordern mottogs [...] ska mottagaren [...]** informera den utfärdande myndighet som anges i intyget utan onödigt dröjsmål och ange skälen därtill, med hjälp av det formulär som återges i bilaga III. [...]
6. I samtliga fall där mottagaren inte bevarar den begärda informationen, av andra orsaker [...], ska mottagaren utan onödigt dröjsmål informera den utfärdande myndigheten om orsakerna till detta med hjälp av det formulär som återges i bilaga III. Den utfärdande myndigheten ska ompröva ordern mot bakgrund av de motiveringar som tjänsteleverantören har tillhandahållit.

Artikel 11
*Sekretess och användarinformation*³⁷

1. Mottagare och, om dessa inte är samma, tjänsteleverantörer ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa sekretessen för intyget om en europeisk utlämnandeorder och intyget om en europeisk bevarandeorder och de uppgifter som lämnas ut eller bevaras och, [...] avstå från att informera den person vars uppgifter efterfrågas för att inte hindra det berörda straffrättsliga förfarandet. **De ska endast informera den person vars uppgifter [...] efterfrågas om detta uttryckligen begärs av den utfärdande myndigheten. I ett sådant fall ska den utfärdande myndigheten också lämna information enligt punkt 4 i den här artikeln till mottagaren eller, om dessa inte är samma, tjänsteleverantören,**
2. Om den utfärdande myndigheten **inte har** begärt att [...] **tjänsteleverantören** ska informera [...] den person vars uppgifter begärdes [...] **i enlighet med punkt 1** ska den utfärdande myndigheten underrätta denna [...] person [...]. Den [...] **utfärdande myndigheten får skjuta upp underrättelsen av den person vars uppgifter har begärts så länge som är nödvändigt och proportionerligt** [...] för att undvika att hindra [...] det straffrättsliga förfarandet.[...]
3. **Den utfärdande myndigheten får avstå från att underrätta den person vars abonnent- eller åtkomstdata har begärts så länge som är nödvändigt och proportionerligt för att skydda tredjemans grundläggande rättigheter och berättigade intressen, och särskilt om dessa rättigheter och intressen väger tyngre än det intresse den person vars uppgifter har begärts har att bli informerad.** [...]
4. **Information om tillgängliga rättsmedel i artikel 17 ska ingå.**

---

³⁷ Finland och Tyskland har reservationer och förespråkar ytterligare detaljer (bestämmelser om språk, rättshjälp, detaljerad information om rättsmedel osv.), och dessutom har Tyskland uppgett att berörda personer (inte bara personer vars uppgifter begärs) bör informeras.

Artikel 12
Ersättning för kostnader

Tjänsteleverantören får kräva ersättning för sina kostnader av den utfärdande staten, om detta föreskrivs i den utfärdande statens nationella lagstiftning för inhemska förelägganden i liknande situationer, i enlighet med dessa nationella bestämmelser. **Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om regler om ersättning, och kommissionen ska offentliggöra reglerna.**

Artikel 12a [...]

[...] **Begränsningar avseende användningen av de inhämtade uppgifterna**

1. [...] **Om den person vars uppgifter efterfrågas inte bor på den utfärdande statens territorium och transaktionsuppgifter eller innehållsdata har inhämtats genom den europeiska utlämnandeordern och den utfärdande myndigheten får information om att dessa uppgifter [...] skyddas av privilegier eller immunitet som beviljas enligt lagstiftningen i den [...] verkställande staten[...] eller är underkastade regler i den verkställande staten om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier eller, [...] om detta åberopas av medlemsstaten i fråga, om röjande av dessa uppgifter skulle påverka dess grundläggande intressen såsom nationell säkerhet och försvar, ska de behöriga myndigheterna i den utfärdande staten säkerställa att dessa skäl beaktas i det straffrättsliga förfarandet [...] på samma sätt som om de föreskrevs i dess nationella lagstiftning [...]. [...] De behöriga myndigheterna får samråda med myndigheterna i den berörda medlemsstaten, det europeiska straffrättsliga nätverket eller Eurojust.**
2. **När behörigheten att upphäva privilegier eller immunitet ankommer på en myndighet i den verkställande staten får den behöriga myndigheten i den utfärdande staten begära att den verkställande myndigheten eller den myndighet som meddelats ska kontakta den behöriga myndigheten i den verkställande staten för att begära att den genast ska utöva sin behörighet. När behörighet att upphäva privilegier eller immunitet ankommer på en myndighet i en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller en internationell organisation får den behöriga myndigheten i den utfärdande staten begära att den berörda myndigheten ska utöva denna behörighet.**

Artikel 12b
Specialitetsprincipen

1. **Elektroniska bevis får inte användas för andra förfaranden än de för vilka de har inhämtats i enlighet med denna förordning, förutom**
  - a) **för förfarande för vilka en europeisk utlämnandeorder hade kunnat utfärdats i enlighet med artikel 5.3 och 5.4 eller**
  - b) **för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i den utfärdande medlemsstaten eller mot dess väsentliga intressen.**

2. **Elektroniska bevis som inhämtats i enlighet med denna förordning får endast översändas till en annan medlemsstat**
  - a) **för förfarande för vilka en europeisk utlämnandeorder hade kunnat utfärdats i enlighet med artikel 5.3 och 5.4 eller**
  - b) **för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i den medlemsstaten eller mot dess väsentliga intressen.**

3. **Elektroniska bevis som inhämtats i enlighet med denna förordning får endast översändas till ett tredjeland eller en internationell organisation i enlighet med villkoren i punkt 2 a och 2 b i denna artikel och kapitel V i direktiv (EU) 2016/680**

Kapitel 3: Påföljder och verkställighet

Artikel 13 Påföljder³⁸

Utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning som föreskriver straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa regler om böter som är tillämpliga på överträdelser av de skyldigheter som följer av artiklarna 9, 10 och 11.1 i denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål anmäla dessa regler och åtgärder samt eventuella ändringar som berör dem till kommissionen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att böterna [...] är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Medlemsstaterna ska säkerställa att böter kan åläggas på upp till 2 % av tjänsteleverantörens totala globala årsomsättning föregående räkenskapsår.

Artikel 14 Verkställighetsförfarande

1. Om mottagaren inte efterlever intyget om en europeisk utlämnandeorder inom tidsfristen eller intyget om en europeisk bevarandeorder, utan att ange orsaker som godtas av den utfärdande myndigheten, får den utfärdande myndigheten till den behöriga myndigheten i den verkställande staten överföra den europeiska utlämnandeordern med intyget om den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern med intyget om den europeiska bevarandeordern samt det formulär som återges i bilaga III, ifyllt av mottagaren, och alla andra relevanta handlingar i syfte att verkställa ordern, på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning och som ger förutsättningar för den verkställande myndigheten att fastställa äktheten. För detta ändamål ska den utfärdande myndigheten översätta ordern, formuläret och alla andra medföljande handlingar till ett av de [...] språk [...] **som godtas av** denna medlemsstat och ska informera mottagaren om överföringen.
2. Vid mottagandet ska den verkställande myndigheten utan vidare formaliteter erkänna, **och vidta de åtgärder som krävs för att verkställa,**
  - a) en europeisk utlämnandeorder, **såvida inte den verkställande myndigheten anser att ett av de skäl som anges i punkt 4 är tillämpligt,** eller
  - b) **en** europeisk bevarandeorder [...], såvida inte den verkställande myndigheten anser att ett av de skäl som anges i punkt [...] 5 är tillämpligt [...].

Den verkställande myndigheten ska fatta beslut om att erkänna ordern utan onödigt dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter mottagandet av ordern.

---

³⁸ Tyskland, Lettland och Finland har en reservation mot harmoniseringen av påföljder.

2a. Artikel 5.8 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Om den verkställande myndigheten erkänner ordern ska den formellt kräva att mottagaren uppfyller motsvarande skyldighet, informera mottagaren om möjligheten att invända mot verkställigheten genom att hänvisa till de skäl som anges i punkt [...] 4 **a–e** eller **punkt 5** och de tillämpliga påföljderna vid bristande efterlevnad, samt fastställa en tidsfrist för efterlevnad eller invändningar.
4. [...] **Erkännande av eller** verkställighet av den europeiska utlämnandeordern **får endast nekas** på grundval av följande skäl:
- a) Den europeiska utlämnandeordern har inte utfärdats eller godkänts av en utfärdande myndighet som anges i artikel 4.
  - b) Den europeiska utlämnandeordern har inte utfärdats för ett [...] brott som anges i artikel 5.4.
  - c) Mottagaren kunde inte uppfylla intyget om en europeisk utlämnandeorder på grund av faktisk omöjlighet [...] eller på grund av att intyget innehåller uppenbara fel.
  - d) Den europeiska utlämnandeordern gäller inte uppgifter som lagras av eller på uppdrag av tjänsteleverantören vid den tidpunkt då intyget om den europeiska utlämnandeordern mottas.
  - e) Tjänsten omfattas inte av denna förordning.
  - f) [...] **Ett av de skäl som avses i artikel 12a.1 är tillämpligt**³⁹
5. [...] **Erkännande av eller** verkställighet av den europeiska bevarandeordern **får endast nekas** på grundval av följande skäl:
- a) Den europeiska bevarandeordern har inte utfärdats eller godkänts av en utfärdande myndighet som anges i artikel 4.
  - b) Tjänsteleverantören kunde inte uppfylla intyget om en europeisk bevarandeorder på grund av faktisk omöjlighet [...] eller på grund av att intyget innehåller uppenbara fel.
  - c) Den europeiska bevarandeordern gäller inte uppgifter som lagras av eller på uppdrag av tjänsteleverantören vid den tidpunkt då intyget om den europeiska bevarandeordern mottas.
  - d) Tjänsten omfattas inte av denna förordnings tillämpningsområde[...].
  - e) [...]

---

³⁹ Tjeckien, Tyskland, Lettland, Ungern och Finland har en reservation mot att artikel 14.4 f och 14.5 e ska utgå och hävdar att de endast kan stödja att den utgår om en klausul om grundläggande rättigheter samt om respekt för nationella konstitutionella bestämmelser läggs till i artiklarna 5, 7a.2 och 12a.1.

6. Om mottagaren gör invändningar **i enlighet med punkterna 4 a–e och 5** ska den verkställande myndigheten besluta huruvida ordern ska verkställas på grundval av den information som lämnats av mottagaren och, vid behov, kompletterande information från den utfärdande myndigheten i enlighet med punkt 7.
7. Innan den verkställande myndigheten beslutar att inte erkänna eller verkställa ordern i enlighet med punkterna 2 och 6 ska den samråda med den utfärdande myndigheten på lämpligt sätt. När det är lämpligt ska den begära ytterligare information från den utfärdande myndigheten. Den utfärdande myndigheten ska svara på en sådan begäran inom fem arbetsdagar.
8. Alla beslut ska omedelbart meddelas den utfärdande myndigheten och mottagaren på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.
9. Om den verkställande myndigheten inhämtar uppgifterna från mottagaren ska den översända dem till den utfärdande myndigheten inom två arbetsdagar, såvida inte de berörda uppgifterna skyddas av immunitet eller privilegier **eller av regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier** enligt dess egna nationella lagstiftning eller utlämnandet påverkar grundläggande intressen såsom nationell säkerhet och försvar. I sådana fall ska den informera den utfärdande myndigheten om orsakerna till att den inte översänder uppgifterna.
10. Om mottagaren inte uppfyller sina skyldigheter enligt en erkänd order vars verkställbarhet har bekräftats av den verkställande myndigheten, ska den myndigheten ålägga böter i enlighet med sin nationella lagstiftning. Ett effektivt rättsmedel ska finnas tillgängligt mot beslutet att ålägga böter.

Kapitel 4: Rättsmedel

Artikel 15

[...]

[...]

[...]

Artikel 16
Prövning i händelse av motstridiga skyldigheter [...]

1. Om mottagaren anser att efterlevnaden av en europeisk utlämnandeorder skulle stå i strid med ett tredjelands tillämpliga lagstiftning [...] ska den informera den utfärdande myndigheten om sina orsaker att inte verkställa den europeiska utlämnandeordern i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9.5 **och 9.6.**
2. Motiverade invändningar ska innehålla alla relevanta uppgifter om tredjelandets lagstiftning, dess tillämpning i det aktuella fallet och arten av den motstridiga skyldigheten. De får inte grundas på att liknande bestämmelser om villkor, formaliteter och förfaranden för utfärdande av en utlämnandeorder inte existerar i tredjelandets tillämpliga lagstiftning, eller endast på att uppgifterna lagras i ett tredjeland. **De ska lämnas in senast 10 dagar efter den dag då mottagaren delgavs den europeiska utlämnandeordern. Tidsfrister ska beräknas i enlighet med den utfärdande myndighetens nationella lagstiftning.**
3. Den utfärdande myndigheten ska ompröva den europeiska utlämnandeordern på grundval av den motiverade invändningen. Om den utfärdande myndigheten har för avsikt att upprätthålla den europeiska utlämnandeordern ska den begära en prövning av den behöriga domstolen i sin medlemsstat. Verkställigheten av ordern ska avbrytas i avvaktan på att prövningsförfarandet avslutas.

4. Den behöriga domstolen ska först bedöma om motstridigheter föreligger, på grundval av en granskning av om
- a) tredjelandets lagstiftning är tillämplig utifrån de särskilda omständigheterna i ärendet i fråga och i så fall,
  - b) om tredjelandets lagstiftning, när den tillämpas på de särskilda omständigheterna i ärendet i fråga, förbjuder röjande av de berörda uppgifterna.
5. Om den behöriga domstolen anser att det inte föreligger några motstridigheter i den mening som avses i punkterna 1 och 4, ska den upprätthålla ordern. Om den behöriga domstolen fastställer att tredjelandets lagstiftning, när den tillämpas på de särskilda omständigheterna i ärendet i fråga, förbjuder röjande av de berörda uppgifterna, ska den behöriga domstolen avgöra om ordern ska upprätthållas eller **upphävas [...]. Denna bedömning ska i synnerhet baseras på [...] följande faktorer och därvid ska särskild vikt ges de faktorer som avses i punkterna a och b:**
- a) Det intresse som skyddas genom tredjelandets relevanta lagstiftning, inklusive **grundläggande rättigheter samt andra intressen som förhindrar röjande av uppgifterna [...], i synnerhet tredjelandets nationella säkerhetsintressen.**
  - b) Graden av anknytning mellan det brottmål för vilket ordern utfärdades och endera av de två jurisdiktionerna, vilken bland annat kan framgå av
    - plats, medborgarskap och hemvist för den person vars uppgifter efterfrågas och/eller för brottsoffret/offren,
    - platsen där brottet i fråga begicks,
  - c) graden av anknytning mellan tjänsteleverantören och tredjelandet i fråga; i detta sammanhang räcker inte platsen för lagring av uppgifterna i sig till för att fastställa en betydande grad av anknytning,
  - d) den utredande statens intresse av att inhämta de aktuella bevisen, utgående från brottets svårhetsgrad och vikten av att inhämta bevis på ett snabbt sätt,
  - e) möjliga konsekvenser för mottagaren eller tjänsteleverantören av att efterleva den europeiska utlämnandeordern, inklusive påföljder som kan komma i fråga.

- 5b. **Domstolen får begära information från tredjelandets behöriga myndighet med beaktande av direktiv 2016/680, särskilt kapitel V och i den mån ett sådant översändande inte hindrar det berörda straffrättsliga förfarandet.**
6. Om den behöriga domstolen beslutar att upphäva ordern ska den informera den utfärdande myndigheten och mottagaren. Om den behöriga myndigheten bestämmer att ordern ska upprätthållas ska den informera den utfärdande myndigheten och mottagaren, som ska fullfölja verkställigheten av ordern.

Artikel 17
Effektiva rättsmedel⁴⁰

1. **Utan att det påverkar andra rättsmedel som finns att tillgå enligt nationell rätt ska varje [...] person [...] vars uppgifter har begärts [...] genom en europeisk utlämnandeorder ha rätt till effektiva rättsmedel mot den europeiska utlämnandeordern. Om en person är misstänkt, [...] tilltalad, ska personen ha rätt till effektiva rättsmedel under det straffrättsliga förfarande [...] i vilket [...] uppgifterna användes. Sådana rättsmedel ska inte påverka tillämpningen av tillgängliga rättsmedel enligt direktiv (EU) 2016/680 och förordning (EU) 2016/679.**
2. [...]
3. Denna rätt till ett effektivt rättsmedel ska utövas vid en domstol i den utfärdande staten i enlighet med dess nationella lagstiftning och ska inbegripa möjligheten att bestrida åtgärdens laglighet, inklusive dess nödvändighet och proportionalitet.

---

⁴⁰ Tyskland har en reservation enligt vilken varje person som berörs av en order bör ha tillgång till rättsmedel och inte endast den person vars uppgifter har begärts och rättsmedel bör också göras tillgängliga i straffrättsliga förhandlingar mot bevarandeorder.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 ska den utfärdande myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att information ges om möjligheterna enligt nationell lagstiftning att utnyttja rättsmedel och säkerställa att de kan utövas på ett effektivt sätt.
5. Samma tidsfrister eller andra villkor för att utnyttja ett rättsmedel ska gälla här som i liknande inhemska ärenden och på ett sätt som garanterar effektivt utövande av dessa rättsmedel för de berörda personerna.
6. Utan att det påverkar nationella förfaranderegler ska medlemsstaterna säkerställa att man vid straffrättsliga förfaranden i den utfärdande staten respekterar rätten till försvar och ett rättvist förfarande vid bedömningen av de bevis som inhämtats genom den europeiska utlämnandeordern.

Artikel 18

[...]

[...]

Kapitel 5: Slutbestämmelser

Artikel 18a Språk

Varje medlemsstat ska ange om och vilket eller vilka språk förutom deras officiella språk de kommer att godta för översändandet av den europeiska utlämnandeordern eller intyget om en europeisk bevarandeorder och/eller en europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder vid verkställighet.

Artikel 19 Övervakning och rapportering

1. Senast den [datum för tillämpning av denna förordning] ska kommissionen upprätta ett detaljerat program för övervakning av resultaten och effekterna av denna förordning. Övervakningsprogrammet ska ange vilka metoder som kommer att användas för att samla in uppgifter och andra nödvändiga bevis och med vilka intervaller detta kommer att ske. Det ska närmare ange vilka åtgärder som kommissionen respektive medlemsstaterna ska vidta när det gäller att samla in och analysera uppgifterna och de andra bevisen.
2. I alla händelser ska medlemsstaterna samla in och föra uttömmande statistik från de relevanta myndigheterna. De insamlade uppgifterna ska sändas till kommissionen senast den 31 mars varje år för det föregående kalenderåret och ska, **i den mån detta är möjligt**, omfatta följande:
  - a) Antalet intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder som utfärdats, indelat efter typ av uppgifter som begärts, tjänsteleverantörer som varit mottagare och situation (nödsituation eller inte, **godkännande i efterhand**).
  - b) Antalet verkställda respektive icke verkställda intyg om en europeisk utlämnandeorder, indelat efter typ av uppgifter som begärts, tjänsteleverantörer som varit mottagare och situation (nödsituation eller inte).
  - c) För verkställda intyg om en europeisk utlämnandeorder, den genomsnittliga tiden för inhämtande av de begärda uppgifterna, från den tidpunkt då intyget utfärdades till den tidpunkt då uppgifterna erhöles, indelat efter typ av uppgifter som begärts, tjänsteleverantörer som varit mottagare och situation (nödsituation eller inte).

- d) Antalet europeiska utlämnandeorder som översänts och mottagits för verkställighet till en verkställande stat, indelat efter typ av uppgifter som begärts, tjänsteleverantörer som varit mottagare och situation (nödsituation eller inte) samt antalet som verkställts.
- e) Antalet rättsmedel mot europeiska utlämnandeorder i den utfärdande staten och i den verkställande staten, indelat efter typ av uppgifter som begärts.
- f) **Antalet fall där inget godkännande meddelats i efterhand.**

3. Tjänsteleverantörer får samla in, föra och offentliggöra statistik och om sådana uppgifter har samlats in får de skickas till kommissionen senast den 31 mars för det föregående kalenderåret och kan, i den mån det är möjligt, inbegripa följande:

- a) **Antalet intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder som mottagits, indelat efter typ av uppgifter som begärts, medlemsstat och situation (nödsituation eller inte).**
- b) **Antalet verkställda respektive icke verkställda intyg om en europeisk utlämnandeorder, indelat efter typ av uppgifter som begärts, medlemsstat och situation (nödsituation eller inte).**
- c) **För verkställda intyg om en europeisk utlämnandeorder, den genomsnittliga tiden för tillhandahållande av de begärda uppgifterna, från den tidpunkt då intyget tas emot till den tidpunkt då uppgifterna tillhandahålls, indelat efter typ av uppgifter som begärts, medlemsstat och situation (nödsituation eller inte).**

Artikel 20

Ändringar av intyg och av formulär

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 för att ändra bilagorna I, II och III i syfte att effektivt åtgärda eventuella behov av förbättringar av innehållet i formulären för intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder och formulär som ska användas för att meddela att det är omöjligt att verkställa intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder.

Artikel 21
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 20 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [*det datum då denna förordning börjar tillämpas*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁴¹.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 20 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

---

⁴¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 13.

Artikel 22
Anmälningar

1. Senast den [datum för tillämpning av denna förordning] ska varje medlemsstat till kommissionen anmäla följande:
  - a) De myndigheter som i enlighet med landets nationella lagstiftning är behöriga i enlighet med artikel 4 att utfärda [...] godkänna, **översända och/eller ta emot** europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder **eller underrättelser därom**.
  - b) Den eller de verkställande myndigheter som är behöriga att verkställa europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder på en annan medlemsstats vägnar.
  - c) De domstolar som är behöriga att handlägga motiverade invändningar från mottagarna i enlighet med artikel [...] 16.
  - d) **De språk som godtas för översändandet av den europeiska utlämnandeordern eller intyget om en europeisk bevarandeorder och/eller en europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder vid verkställighet i enlighet med artikel 18a.**
2. Kommissionen ska göra den information som tas emot enligt denna artikel tillgänglig för allmänheten, antingen på en särskild webbplats eller på webbplatsen för det europeiska rättsliga nätverk som avses i artikel 9 i rådets beslut 2008/976/RIF⁴².

Artikel 23
Förhållande till [...] andra instrument, avtal och arrangemang

Denna förordning påverkar inte EU-instrument och andra internationella instrument, avtal och arrangemang beträffande [...] bevisinhämtning som också skulle omfattas av denna förordning.

---

⁴² Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130).

Artikel 24
Utvärdering

Senast den [5 år från datumet för tillämpning av denna förordning] ska kommissionen göra en utvärdering av förordningen och lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, inklusive en bedömning av behovet av att utvidga dess tillämpningsområde. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag. Utvärderingen ska genomföras enligt kommissionens riktlinjer om bättre lagstiftning. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

Artikel 25
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [...] 24 månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar